

Cemiyet adına Sahip
ve Mes'ul Müdür :

SUAT TAHSUĞ

HAZIRLAYANLAR:

Dr. Ata Atalay
Feridun Tepeköy
Erol Haras
Dr. Müh. Selim Yalın
Ergün Arıkdal
Azime Süer
Yaşar Doğaner
Yüksel Erendor
Yük. Müh. Erol Sevil
Sefa Özbay
Ali Erman
Üstün Erendor
Çetin Salkök
Adnan Özgen

İdarehane ve cemiyet
binası : Taksim, Sıra-
selviler, Billürücü Çık-
mazı, Sümbül Ap. No.
14/2 (Otel Santral So-
kağı).

Dizgi ve Baskı :
Dizerkonca Matbaası

Abone ücreti :
Yıllık 18 lira

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

RUH
ve
MADDE

A Y L I K
SPIRİTÜALİST DERGİ

RUH ve MADDE den Sevgili Okuyucularına

Her devirde beşeriyetin merakını çeken mevzular, efsa-
neler, masallar halinde ortaya konmuştur. «Dünyanın her ta-
rafını gösteren sihirli ayna», «Görünmeyen dolaşmanın tılsı-
mı», «Uçan Atlar», «Sihirli halılar...».

Bunların bir kısmı televizyon, uçak, vesaire halinde maddî
keşifler tarzında zuhur ederken, diğer taraftan, insan ruhunun
az tanınan bazı melekeleri bu masallardaki temaların esasını
teşkil etmiştir. İnsanda bir «Klerveyans» melekesi vardır ki,
bedenine bağlı olmaksızın çok uzak yerleri görmeyi, müşaha-
de etmeyi mümkün kılar. Bu bir bakıma «Görünmeden dolaş-
mak» tarzında da anlaşılabilir. Hangi hayal, hangi efsane şu
dünyada bir asıl ve esastan mahrumdur ki...

Dante'nin «cehennem» i, bütün orta çağın içine habsoldu-
ğu bir cehennemdir ki, o çağın ölümlerinin ruh halini içinde
yaşadıkları bir spatyom hayatını insanların gözüönüne sermek
tedir. Bu öyle bir cehennemdir ki, yaşayanlar da bunun tesi-
rinden kendilerini kurtaramamışlardır. Bir gün kırdı dolaşan
birkaç rahip güzel bir bülbül sesi duyarak bir an dururlar.
Hepsinin yüzü gevşemiş, içlerine bir rahatlık, bir neşe dol-
muştur. İçlerinden bir tanesi derhal kaşlarını çatarak «Şeyta-
nın aldatıcı sesine kulak vermekten utanmıyor musunuz?»
der. Ve yine hepsi, yüzleri asık, karanlık ve keder dolu, ken-
di iç cehennemlerine dönerler.

Sonra ne oldu? Maddeyi kullanacak insanoğlu, ondoku-
zuncu asrın dar maddeci zihniyeti ile maddeye esir oldu. Son
çağların iki harbi ve onu takibeden günlerde insanlar, maddî
yıkıntılar kadar mühim, ondan çok daha mühim ruhi bir çö-
küntüye düştüler.

Sonra insanoğlu, gözünü yine gökyüzüne kaldırdı. Gök-
ten uçan daireler geliyordu. İnsanlar koskoca kâinatta yalnız
değildiler. İnsanlardan daha üstün şuurlu varlıklar vardı.
Fransız romancısı Jules Verne nasıl bugünümüzün atom de-
nizaltısına kadar, önceden tahayyül etti ise, bugün de bir çok-
ları, çok ilerlerini düşünen hayali romanlar yazdılar.

Biz bu sayımızda bu hayali romanlardan bahsedecek de-
ğiliz. Ağustos sayımızda Robert Oppenheimer'in konferansına
nakletmiştik. Bu defa Meşhur Biyolojist Julian Huxley'in
«Dünyanın yeni bir beklediği olduğu» hakkındaki fikirlerini
neşrediyoruz.

Bir taraftan halk muhayyilesi gökyüzünden gelecek hayalî
varlıkları beklerken diğer taraftan dünyanın kalburüstü bü-
tün âlim ve düşünürleri insanlığın yeni bir çağın eşiğinde ol-
duğunu ve bu çağın aydınlığının insanlara bir ümit kaynağı
olurken insanlığın omuzuna yeni mes'uliyetlerin de yüklen-
diğini iddia ediyorlar.

Bu söylediklerimiz bir müşahedenin neticesi olan bir va-
kıdır. Elbetteki «Gökyüzünden» birşeyler insanlığa gelecek-
tir. Yeter ki bir tek göz gibi, ufukları gözleyelim.

— Julian HUXLEY

Mukaddes kitaplar sahte peygamberlerden bahsederler. Her devir kendi buluşlarının sevinci içinde son sözü söylemekte olduğunu sanmaya temayül duymuştur. Bu gün ise insanlık yeni bir bekleyişin heyecanını duymaktadır. Ne söyleyeceğimizi bilemiyoruz. Fakat bir şeyler beklediğimiz muhakkak.

Büyük dünya tekâmülü içinde, bu gün yurdumuz «az gelişmiş» ülkelerden sayılmaktadır. Maddi şartlarımızın bozuk olduğu, her sahada daha iyi teşkilatlanmayı düşünmeye muhtaç olduğumuz muhakkaktır. Okur yazarımız azdır. Bu okur yazarlarımıza fikir tanıtma ve sevdirmeye yolundaki gayretlerimizin de az olduğu bir gerçektir.

Fakat dünya bütünü içinde bizim de ne olup bittiğini öğrenmek, üzerinde düşünmek ve fikrimizi söylemek de en tabii hakkımızdır. Büyük olaylar gündelik yaşayışımıza bizim anlayacağımız şekilde sokulmakla beraber bütün dünya hâdiseleri bu günlük yaşayış çerçevemizi aşmamızı da zarurî kılmaktadır.

Ağustos sayımızda Atom âlimi Robert Oppenheimer'in bir konferansını neşretmiştik. Bugün de bu mevzuda bazı yazar ve bilginlerin düşüncelerini okurlarımıza duyurmak istiyoruz.

★

Meşhur İngiliz biyolojist ve filozofu

İNSANLIK YENİ BİR BEKLEYİŞ İÇİNDE !

Yazan : Suat TAHSUĞ

J. B. S. Haldane «devrin ilmi anlayışına uyacak bir inanç sisteminin imkân dahilinde girmekte olacağını düşünmek lâzımdır» demektedir. Kendisini bu fikre götüren âmilleri, güvenilir spirüalistlerin sözlerinde, iktisadi doktrinlerin dogmalarında ve yaratıcı tekâmüle inananların yazılarında bulmaktadır.

Louis Pauwels «Havada bir mesih (mukaddes kitaplarda bahsedilen kurtarıcı) kokusu var» diyor. Geri kalmış ülkelerde yeni dinler doğuyor, Batı dünyasında yeni mitler (efsane ve inançlar) ortaya çıkıyor. Einstein, Oppenheimer veya Huxley gibi kimselerin buluşları yeni ve modern şuurlanmayı ve insanlığı din öncesi bir devrin beklediğini ifade ediyor.

Fransada bir köyde vaktini vaftizeci Yahya ve Meryem heykelleri yontmakla geçiren birinin, yaşının ilerlemiş bir çağında bu heykelleri yapmaktan vaz geçerek, bekleyiş pozisyonunda yarı insan yarı dalgıca benzeyen feza - zaman yo-

cularını gösterir heykeller yapmaya baş-
larlığını söylüyor.

1939 da ölen İrlandalı şair W. But-
ler Yeats'in şu şiirini zikrediyor :

«Gerçekten, bir uyanış yakın,
Mesihin ikinci gelişi yakın»

Meşhur yazar Aldous Huxley'in kar-
deşi Biyolojist Julian Huxley'in bu hu-
susta ilgi çekici görüşleri var :

«Evet, diyor, İnsanlık bilerek yahut
bilmeyerek yeni bir bilginin bekleyişi
içindedir. İlimlerin inkişafının netcesin-
de yeni bir kâinat görüşü doğdu. Bu şe-
kilde tekâmül vetiresi insanın şahsında
kendi kendini bilme yolundadır.

«Yer yüzünde, eski devirlerdeki de-
niz yaratıkları suyu terkedip karaya çık-
tıkları zaman, nasıl daha değişik ve ge-
niş imkânlar bahşeden bir hayat karşı-
sında beceriksiz kaldılarsa, insanların
bu günkü durumları da öyledir. İnsan-
lık hayal meyal sezmeğe başladığı son-
suz imkânların eşiginde bulunmaktadır.
Nasıl manalı bir şekilde yaşamamız ge-
rettiğini bulmalıyız. Fizik sağlık önemli-
dir. Ama, moral sağlık, şahsiyetin tam
teşekkülü ve üstün şuur halleri bizler i-
çin daha da önemlidir. Dünya yüzünde
bazı nadir şahıslar, insanların en büyük
ekseriyetinin henüz tanımadığı rubi tec-
rübeler yaşamaktadırlar. 19. asır, insanı
tamamlanmış bir bütün sayıyordu. Hal-
buki bizler, kendimizi ne kadar yeni ve
natamam hissediyoruz!

«Kaderi karşısındaki insan davra-
nışını ben bir din olarak kabul ediyor-
um. Böyle bir anlayış içindeki din, bü-
tün insanlar için mutlak bir ihtiyaçtır.
Hatta materyalist ve marksist sistemler
bile, tipik dini, majik (sihri) ve esote-
rik (kapalı, gizli) görünüşler ihtiva eder-
ler.

«Bu görüş karşısında şekli dini an-
layışlar gerilemektedir. Bence modern
ilim anlayışı tabiatüstünü düşünmez de
tabiat ötesini (trans-natürel) i kabul
eder, iki ayrı dünyayı bire irca eder. Bu-
rada İnsancı (Hümanist) anlayışın rolü,
büyük insan kütlelerini yüksek ve mutlu
şuur hallerine iştirâk ettirmek olmalı-
dır.

«İlmin son zamanlara kadar devam
eden din karşısındaki yıkıcı rolü reğiş-
melidir. İlim adamlarının beşeriyet kar-
sısında, yapıcı bir tavır benimseyerek bir
mes'uliyet almaları gerekmektedir.

«Bence üstün şuur halleri, realitenin
daha üst bir şekilde sezilişinden ibaret-
tir; fakat bu MUTLAKIN İDRAKİ de-
mek asla değildir.»

★

Her tekâmül ortamının her devrede
eriştiği bir bilgi nasibi vardır. İnsanlık
bugünkü devrelerine kolayca gelmemiş-
tir. Karanlık mağaralarında birbirlerini
yiyen yarı hayvan, vahşi ve ürkek mah-
lûkların içinde buldukları sonsuz kâi-
nat nizamının ezeli ahenk ve tekâmülü-
nü sezmeye başlamaları için nice devir-
ler geçmiştir. Nisbi rahatlık vahalariyle
aralanan bu vahşet çölünde yürüyen in-
sanlık, körü körüne yürüdüğü, gördüğü
yardımları gereğince takdir edemediği
uzun ve ivicacı yollarda, nihayet aklını
ve idrakini kullanmak zamanının geldi-
ğini düşünmeye niyetli gözükmektedir.

Onun içinde uyanan bu ışık onun
yolunu aydınlatacak, ufkunu genişlete-
cek ve o, sonsuzluğa kadar uzanan bir
rüyet sahasını seyretmek imkânına ka-
vuşacaktır. Onun yolunu karartan ve
ebedi kâinat gündüzünü geceye çeviren
nefsaniyet gecesi, vicdan ışıklarının yar-
dımıyla İDRAK güneşinde kararmamak
üzere aydınlanacaktır.

(Ruh : 241)

OLAYLAR

Arasında

Hayaletler belirmediği zaman, insanların bir takım dualarla onları uzaklaştırmaya çalıştıklarını çok duyarız. Böyle olayları her duyuşumda bana gözüken hayaleti düşünürüm de onda ne şingirtili zincirler ne de korkunç bir hâl görürüm. Eğer, tabiri caizse, ona çok iyi bir insan gibi düşünürüm, onu uzaklaştırmak bence lüzumsuzdur.

O'nu çocukken ilk def'a gördüğümde biraz ürkmüştüm, fakat bu ürkişüm onu korkunç bulduğum için değil de bana neren dolayı görüldüğünü bilememektendi.

Her gece yatak odamın bir köşesinde kollarını bağlamış, yüzünde biraz mağrur bir eda ile konuşmadan öylece bana bakardı. İlk zamanlar oraya ona bakmamağa çalışmama rağmen gözlerim gayri ihtiyari odanın o köşesine kayar ve onu orada görürdüm.

Benden başka onu gören olmamıştı, Aileme sık sık o hayaletten bahsederdim, bunun bir çocuk muhayyelesi olduğunu söylerlerdi. Bu sebeple, hava teb diline ihtiyacım olruğunu düşünerek ailem beni teyzemin evine gönderdi. Akılları sıra bu saçma fikirden beni kurtaracaklardı.

Badema hayaletimin görünme tarzı değişti, onu sık sık görmüyordum; fakat onu her zaman yanında hissediyordum. Daha sonraları onu sıkıntılı veya

Başımın derde her girişinde Romalı bir askerin hayaleti karşımda derhal peydah oluyor. Hayalet benim siyanet meleğimdi.

SİYANET MELEĞİM: ROMALI ASKER

Yazan : Gladys Sudron

Çeviren : Azime Süer

sevinçli anlarımda görür oldum. Bir defasında çok hastalanmışım ve kritik bir ameliyat icabediyordu, neticesi ne olacağı belli değildi, huzurum kaçmıştı; ameliyattan bir gece evvel Romalı askerimi tekrar gördüm; adetâ bir kuvvet sembolü gibiydi; yüzünde itimad telkin eden bir hal vardı. derhal bütün endişelerim zail oldu, ameliyattan kurtulacağımı sezmişim.

Bilâhare uzun müddet onu göremedim, üzüntülü anlarımda ancak gözüküyordu, ve bu, üzüntüyü atlatacağıma dair bir işaretti.

İkinci dünya savaşında kocam orta sarkta hizmetteydi. Libya çölündeki bir bozgunda kaybolduğu haberi geldi, fakat haberi ihtiyatla karşıladım, kendimi üzüntüye kaptırmamışım. Sonra aylar geçip te hiç bir haber alamayınca ümidimi kaybetmeğe ve meraklanmağa başladığım sıralarda Romalı askerim bana gözüktü, onu gördüğüme çok sevindim. Ertesi günü Harbiye nezaretinden kocamın sağ olduğu, fakat esir düşmüş olduğu haberini aldım. Tabii onu bir gün mutlâka görecektim.

Böylece Romalı askerin hayaleti benim bir siyanet meleğim olmuştur, başımın her derde girişinde onu adetâ bekler olmuştum.

Bir müddet evvel kocamın işi bozulmuştu, bu yaştan sonra da bir memuriyeti kendine yakıştıramıyordu, bu işsizlikte istese de işi kolay kolay bulamazdı.

Israrım üzerine şansını denemek için bir gün sokağa çıktı; pencereden onun dönüşünü bekliyordum ki, gelmekte olduğunu gördüm, daha gideli ne olmuştu ki! Bahçe kapısını açarken yüzünde müsterih bir ifade gördüm. is bulduğunu anlamıştım. - Bütün mesele, tam zamanında ve yerinde bulunmaktır - diyordu kocam. Güldüm, biliyordum, bir gece evvel Romalı askerimi görmüştüm.

HASTALIKLAR MI ?

HEPSİNİN

AYRI BİR RENGİ

VAR

Yazan : Enid S. Smith

Çegiren : Azime Süer

Büyük adamlar Spiritualizmin materyalizmden daha kuvvetli olduğunu bilirler. Bunlardan biri de Dr. George Starr White'dır. Pek çok ünvanları olan bu kıymetli şahsı kaç sene evvel Los Angeles'te ziyaretine gittim. Uzun seneler onun mutaassıplıktan uzak bir zihniyetle şifacılık önderliği yaptığını biliyordum.

Hastada gördüğü eflüvlerle hastalıkları derhal teşhis kabiliyetine malikti. Bu sebeple yüzlerce doktor, hastalarını, teşhis için ona gönderirlerdi. Dr. White 50 yaşına gelinceye kadar 225.000 hastaya teşhis koymuşdur. Şifa hakkında yüzden fazla da eser yazmıştır.

Daha 5 yaşında iken insan, hayvan ve nebatların eflüvlerini görmeğe başlamıştı. Cansız bir nesnenin de eflüvü olmadığını farketmişti. Bu keşfi onu bir def'asında hayatını kurtarmıştı. Biografisinde görüldüğü gibi, işine mani olmak için zamanın doktorları ve organizatörleri tarafından hayatına dahi kast edil-

mek istenmişti, suikastler tertiplemişlerdi.

★

Bir def'asında dar sokaktaki bir evde bir ölüyü teşhis etmek üzere gönderilmişti; ölünün yanına vardığında, eflüvlerinden onun ölü olmadığını hemen farketmişti; odadan çıkarken, ölü diye yatan adam elinde bir kama ile ona doğru saldırmıştı. White çok gençken kendini her türlü tehlikeden kurtarabilecek fiziki kabiliyetleri kendisinde inkişaf ettirmişti; kendini korudu.

Küçükken ilkin annesi itiraza başlamıştı. Sakın, diyordu annesi, sakın o gördüğün şeylerden kimseye bahsetme; sana deli derler! - Küçük White ocakbaşında otururken kedisini veya köpeğini görürdü; kedi sâkin bir yerde uyuklarken eflüvlerinin rengi mavi idi, fakat köpek ona sataşmağa başlayınca eflüvlerinde kızıl rengi görmeye hayret ederdi. Ehli güvercinlerin çiftleşme zamanlarında eflüvlerinin renk değiştiğini farketmişti; birbirlerini cezbettikleri zaman eflüvleri birbirleriyle karışıyordu, fakat birbirlerine karşı koydukları zaman ise eflüvlerinde bir direnme hali oluyordu.

Daha sonra çiçek acan ağaçların eflüvlerini gördü. Hele mehtapta, bir meyva bahçesinde ağaçların ve çiçeklerin türlü renklerdeki eflüvleri, öyle sihirli, öyle haşmetli idi ki, seyretmeğe doyamazdı.

★

Beş yaşlarında büyük annesinin evinde, bir gece uyurken alnında bir temas ile uyandı, odanın içi gündüz gibi aydınlık idi, yatağının yanında nurani yüzlü, uzun kumral saçları omuzlarından aşağı dalgalanan fevkalâde bir kadın gördü - ona, kim olduğunu sordu - Her zaman senin yanında olan Melek Ablanım diye cevap aldı. Yine küçüklüğünde, köyde, babasının sürdüğü saman yüklü bir arabanın üstünde otururken, arabanın tekerleği bir taşa çarpınca a-

(Devamı 34. ncü sayfada)

«Dünya üzerinde yaşamak için gıdaya, uyumak için mekâna,.. ihtiyaç vardır. Fakat bütün bu ihtiyaçların yerine getirilme hengamesi içinde hayatımızın gayesi nedir? Bütün bu meşakatlere katlanışımız, didinmemiz, kör nefsimizin kölesi olmak için midir? Söylemeyi lüzumlu buluyoruz ki, bütün bu meşakatlere katlanışımız, karşılık beklenmemesini emreden bir idrâkin uyanması, hizmet vazifesi şuurunun iradi cehtimizi tahrik ederek müspet fiillerin tezahürünü imkân hazırlamasını temin etmek içindir.»

MÜBREM

İHTİYAÇLARIMIZ

Yazan : Feridun TEPEKÖY

Evet, sevgili dostlarım. Kendinizi biraz yoklayacak olursak, bir takım ihtiyaçların içinde, onların tahakkuku istikametinde, sarfettiğimiz gayretlerin bizi zaman, zaman bunaltıp bezdirdiğini göreceğiz.

Zaman olur ki bir kısmımız kendi kendimize sorarız : «Acaba neden çeşitli ihtiyaçlar karşımıza çıkıp bizi tedirgin etmektedir? Neden dolayı bu ihtiyaçların peşinden koşup, kovalamak mecburiyetinde kalmaktayız? İhtiyaç olarak vasıflandırdığımız eksiklerimizin acaba hangileri bizim için hakiki birer ihtiyaçtır? Hakiki ihtiyaçlarımızın tayin ve tesbiti acaba hangi ölçü ve kıstaslara göre yapılmalıdır? Hakiki olmayan ihtiyaçlarımızın tatmini yönündeki cehdimiz acaba bizi nerelere kadar sürükleyecektir? Ve nihayet, ihtiyaçlarımızın tatmin edilmesinden tamamen vazgeçmemiz, ne dereceye kadar doğru olacaktır?»

Bütün bu sıraladığımız sualler, ayrı, ayrı büyük bir ehemmiyetle üzerinde durulmağa degecek kıymeti haizdirler. Zira, bu suallerin cevaplandırılmasıyla, bu dünya üzerindeki hareket ve istikametimizin durum ve yönünü tayinde, emin bir adım atmış olacağız.

Nitekim, böyle hareket etmekle ke-

dimize bir ideal, bir gaye, bir hedef tayin edecek ve o istikamete doğru bütün gücümüzle seferber hale geleceğiz. Görüldüğü üzere, mübrem ihtiyaçlarımızın tespiti problemi, çalışmalarımıza, aile hayatımıza, yaşayışımıza, niyet ve maksatlarımıza, arzu ve isteklerimize varıncaya kadar geniş bir çerçeve dahilinde, bizim için istikamet tayin edici bir âmil olarak karşımıza çıkınaktadır.

Bu bakımdan, ihtiyaçlarımızı ve bunların hangilerinin bizim için hayati ehemmiyeti haiz bulunduğunu tayin hususunda bize ışık tutacak bilgilerle herşeyden evvel teçhizatlanmamız lâzımdır. Ancak bundan sonradır ki, benimsediğimiz bu bilgilerin ölçü ve kıymetlendirmeleri ile kendi yolumuzu ve bu yolumuzla alâkalı ihtiyaçlarımızı gene bizzat kendimiz vicdan ve diğerkamalık çerçevesi dahilinde kalnak üzere tayin etmeğe çalışmamız lâzım gelecektir.

★

Hayatımızda atacağımız her bir adımın bir ihtiyaç kadrosu içinde mütalâa ve kıymetlendirmeğe tabi tutmamız icabeder; bu bir zarurettir.

Eğer biz, her adımımızı atmadan evvel, bu adımın bizim için hakikaten lü-

zumlu olup olmadığını tespit için nefis murakabesine başvuracak olursak, samimiyetimizin berraklığı nispetinde nefisani ihtiraslarımızın mübrem ihtiyaç maskesiyle gizliyerek hazırladıkları tuzaklardan kendimizi o nispette kurtarmış ve hakiki olmayan arzu ve ihtiraslara esir olmaktan da o nispette uzaklaşmış oluruz.

Mübrem ihtiyaç kadromuzun iyi ve sıhhatli bir şekilde tespit edilmesi pek mühim ve lüzumludur. Bu sahada bize yardımcıımız, edindiğimiz bilgilerin müşahede ve murakabemize tutacağı ışık olacağı tabiidir.

İşte bu ışık altında durumun kendimize göre bir kritiğini yapacak ve vicran ölçülerimize göre ihtiyaç hududumuzu çizmeğe çalışacağız.

Farzedelim ki, gözleri iyi görmeyen bir öğretmen bu kusurunun ortaya çıkardığı sıkıntılar içinde kıvranmaktadır. Bu insan, mesleği icabı, öğretim vazifesini yerine getirebilmesi için daimi okumak mecburiyetindedir. Şimdi burada daha derin illetleri bir kenara bırakarak, bu insan için okumanın zaruri bir ihtiyaç olarak ortaya çıktığını kabul edelim. Şu hale göre okumak, onun için mübrem bir ihtiyaçtır. Fakat, bu ihtiyacın yerine getirilmesi için karşısına ikinci bir ihtiyacın tatmini meselesi ortaya çıkmaktadır ki, o da : Görebilmek için gözlük temini zaruretidir. Şu halde gözlük temin ihtiyacı, görmek ihtiyacının zarurî bir neticesi olarak ortaya çıkmış oluyor.

Şimdi bu noktada biraz duralım. Gözlük tedarikinde karşımızda iki yol belirmektedir : Pahalı ve lüks bir çerçeveyi tercih etmek, veya görme fiilini mükemmelen temin edecek olan sağlam ve ucuz bir çerçevenin satın alınmasına karar vermek. Bu iki yoldan birini seçmek, bizim için üçüncü kademedeki bir ihtiyaç adımını teşkil edecektir. Burada mühim olan husus, açıkça görüldüğü üzere **hakiki ihtiyacın tayin ve tespiti meselesidir.** Bu hususu nasıl tayin edebileceğiz? Bize sıhhatli bir tayin yaptıracak kıstaslar nelerdir ve biz bunlardan nasıl faydalanacağız?

Evet, elimizde bize doğru yolu gösterecek olan bir kıyas terazimiz mevcuttur. Bu terazi, doğrudan doğruya, niyet

ve maksatlarımızın, fiil ve davranışlarımızın nefsanîyet derecesini tayin eden ve rierkamlık kutbuna ne derecede yaklaşmakta olduğumuzu tespiti yarayan ruhî tahlil ameliyesine dayanmaktadır. Şu halde, nefsimizin murakabesini yapan vicdan ve idrâkimiz, terazinin bir kefesine koyduğumuz ihtiyaçlarımızın değerini, varlık sevgisinden fıskıran diğerkamlık şuurunun, hizmet vazifesi idrakiyle taçlandırdığı aşkın ateşiyle ölçmeğe çalışacaktır.

Demekki, niyet ve fiillerimizin istikametini belirli hale sokan böyle bir tahlil ameliyesi neticesinde eğer ihtiyaçlarımız hakkında «nefsanidir» hükmüne varılmış ise, bu takdirde, o ihtiyacımız bizim için artık mübrem olmaktan çıkmış oluyor demektir.

Nefsani ihtiyaçlarımız için «mübrem» sıfatını kaldırmakla yerinde bir iş yapmış oluruz. Nitekim, pahalı ve lüks bir gözlük çerçevesi seçimimizdeki maksadımızın çeşitli nefsanî arzularla desteklenmekte olduğunu samimi bir nefis murakabesi neticesinde tespit etmiş isek, bu takdirde pahalı ve lüks çerçevenin bizim için artık hakiki bir ihtiyaç olmaktan çıkmış bulunduğu hükmüne varmaklığımız lâzımdır.

Bunun gibi, meselâ, sokağa çıktığımızda, eğer atacağımız ilk adımımız, bizim için nefsanî bir ihtiyacımızın tahakkukunu temin edici yönde bir hizmet ifasına alet edilmiş ise, bu takdirde de o ilk adımın atılması ihtiyacı da bizim için artık hakiki bir ihtiyaç olmaktan çıkmış olacaktır.

Eğer bedenimizin sıhhat ve sağlığı için iyi gıda almak ihtiyacımız, etrafımızdakilere vücut güzelliği ve gürbüzlük gösterisi, kuvvet üstünlüğü, kaba kuvvetin fikre galebe çalması ve çeşitli nefsanî ihtirasların tatmin edilmesi yolunda imkânlar hazırlayıcı bir vasıta olmak vasfında ise, en tabii ve mübrem ihtiyaç kadrosu içinde belki de en başta zikredilmesi lâzım gelecek gıdalanma ihtiyacımız da emin olun ki, böyle menfur bir niyete hizmet ettiğinden dolayı mübrem olmak vasfını derhal kaybedecektir.

(Devamı 34. ncü sayfada)

**zararsız
yardım
nasıl
mümkün
olur?**

**bu ayın
en güzel
sualı**

Herkes kendi tekâmül yolunda yürür.

Cemiyet binasında tertiplenen mutad salı akşamları toplantılarında, konuşmasının bir yerinde konferansçı şöyle bir fikrin müdafaasını yaptı : «İnsanlar hayatları boyunca muhtaç buldukları muhakeme kudretlerini maalesef ekseriyetle nefsanîyetlerine hizmet eden bir âlet olarak kullanmaktadırlar. İşte bu sebepten dolayı eğer hakikaten irademizi kötü bir âlet olmaktan kurtarıyorsak, bu taktirde yapacağımız en hayırlı hareket, diğerkâmcâ kararlarımızın arefesinde nefsanîyetimize hizmet etmekten kurtaramadığımız irade ve muhakememizi işin içine karıştırmadan ve vakit kaybetmeden içimizden coşan bu saf ve diğerkâmcâ özleyişlerimize uymaklığımız olmalıdır.»

Bu fikir üzerine dinleyiciler arasından değerli bir kardeşimiz, takıldığı bir noktayı şöylece ortaya koyarak cevaplandırılmasını istedi :

Sual : Muhakememizi işe karıştırmadan hemencecik yapacağımız bir yardım ve hizmetten acaba karşımızdaki insana zarar vermiş olamaz mıyız?

Meselâ, alkolik ve kumarbaz bir insana yapılacak maddî bir yardım ona, aynı yolda yürümesini temin için eline imkân vermiş olmaklığımıza sebebiyet vermiş olmaz mı? Bu sebepten dolayı da bize bir mes'uliyet yüklenmez mi?

Cevap : Hepimiz biliyoruz ki, çeşitli vicdan kademelerine karşılık olarak çeşitli nefsanîyet basamakları mevcuttur. Ayrıca gene görüyoruz ki, her bir kadememin kendine has olan bir düşüncesini,

muhakeme ediş tarzı, liyakati ve nefsanîyete zebun oluş derecesi mevcuttur.

Hal böyle olunca, bittabi derece farkıyla her muhakemede işin içine farklı dozlarda olmak üzere, ister istemez, açık veya kamufle edilmiş tarzda nefsanî bir eğilimin karışacağı gayet tabiidir.

Evet eğer biz, hakikaten nefsanîyeti işin içine en süptil bir tarzda dahi olsa karıştırmamak kudretine sahip bir şekilde durumu muhakeme edebiliyor, bu muhakememiz için lüzumlu ve kâfi değerde şumullü bir bilgiden faydalanabiliyor ve dolayısıyla karşımızdaki şahsın tekâmülü için en hayırlı bir şekilde hizmet etmekte olduğumuzdan en ufak bir şüphemiz bulunmuyorsa, böyle bir muhakemenin zararlı olabileceğini hiç kimse iddia edemez.

Böylesine şumul ve diğerkamlıkla yapılacak bir muhakeme neticesi verilecek bir karar ve bunun tatbikatı, muhakkak ki, o şahıs için zararlı olmaktan uzaktır. Lâkin, acaba bizler iddia edebilir miyiz ki, hepimiz istisnasız bahsettiğimiz şekildeki diğerkamlık ve şumullü bir bilginin temsil ettiği ve vicdanımızın üzerine çıkan geniş görüşlü vazife şuuruna sahibiz, Ve böylesine bir selâhiyetle hâdiselerin muhakeme ve sentezini yapacak durumdayız? Maalesef Hayır. Hal böyle iken, vereceğimiz kararlarda nefsanîyetten uzak ve tam isabetle en hayırlı olacak şekilde neticeler alacağımızı nasıl iddia edebiliriz? Herhalde böyle bir iddiada bulunmamıza pek de imkân olmayacaktır.

İşte bu sebepten dolayı, öz benliğimizin aydınlık ve berrak derinliklerinden kopup gelen diğerkâmcâ isteklerimizin fiil haline istediğimiz bir cömertlik içinde - inkılâbını önleyecek her türlü engeli ortadan kaldırmak düşünceyle, ayrıca nefsanîyetimize uzaktan dahi olsa hizmet etmesi muhtemel bulunan düşüncelerimizden de sıyrılmak için, böyle durumlarda en hayırlısı, her türlü zihni faaliyette bulunmadan, derhal harekete geçmektir.

Gerçi, böyle hareketlerimizin sonunda ekseriyetle ve bilhassa maddî yönden ufak veya büyük kayıplarımızın olacağını tabii karşılamaklığımız lâzımdır.. Fakat eğer biz, bu gibi imkânlardan istifade ile harekete geçmekten kendimizi nefsanî bir takım düşüncelerle alıkoyacak olursak «vermek» kudretini nasıl olup da ruhumuzun bağlı benliğine mal etmek liyakatini kazanabiliriz? Buna imkân var mıdır? Hayır.

Her bilginin olduğu gibi, işin içine nefsanî düşüncenin karıştırılmadan diğerkâmcâ davranışlarda bulunmak lüzumunu bize gösteren bilginin de ruhumuza mal edilmesi için bu bilginin fiil halinde tezahür etmesi bir icaptır. Her ne şekilde olursa olsun bilginin tatbikatının yapılması dünya plânı kademesi için mukadder bir zaruret olarak görünmektedir.

Şu halde, bütün varlıklara ve insan kardeşlerimize yardım ve hizmet arzusunun samimî ve içten gelen itilişleri karşısında derhal faaliyete geçip, bu arzunun mutlu bir fiil halinde tecellisini tahakkuk ettirmek lâzımdır.

Yapacağımız maddî yardımla bir

kumarbaz-alkolik insanın iyiliğine, sadetine ve tekâmülüne hizmet etmekte olup olmadığımızı kat'i ve sıhhatli bir hükümle tespit etmeğimize imkân verecek olan derin ve şümüllü bilgiye acaba sahip miyiz? Böyle bir iddiada bulunamayacağımızı ve iyi niyetlerle yapılacak her türlü hizmet, yardım ve «veriş» in, netice itibariyle ruhların uyanışında ergeç müessir olacağını kabul etmek lâzım geldiğini düşünerek, ihtiyaç içinde bulunan kardeşlerimize ihtiyaçlarını giderecek bir yardımı yapmağı kendimize vazife bilmeliyiz.

Bir insanın, yaptığımız yardımı gene aynı kötü yolda kullanması, onun fenalığına sebep olmakta bulunduğunu da, ayrıca, kat'i olarak iddia etmeğimize doğru değildir. Yardımımıza muhtaç olan şahsın, belki bizim istediğimiz ve beklediğimiz şekilde, yapılan yardımdan faydalanmaması muhtemeldir. Bu husus belki bizi üzebilir. Fakat bizim fikir ve kanaatlerimize uymayan herhangi bir harekette bulunmuş olmasından dolayı da onu muaheze etmeye hakkımız olmadığını unutmamalıyız.

Herkes kendi teamül yolunda yürür.

Herkesin kendine mahsus bir realitesi ve vicdan seviyesi vardır. Herkes, bu realite ve vicran hudutları dahilinde hareket etmek durumundadır.

TELE - SERVİS NEDİR ?

RUH ve MADDE

3 üncü CİLDİ Çıkmıştır.

Fiatı : 25.— T.L.
Ödemeli gönderilir.

1 inci ve 2 nci ciltlerin mevcudu azalmıştır.

Sipariş adresi : Ruh ve Madde. P. K. - 1157 - İstanbul.

Kitapçılar için sipariş adresi : Ferhan Bozkurt Şti. Ankara Cad. - İstanbul

İnsan zihninde
hasıl olan imala-
rın bir fotoğraf
plâğına aksettiri-
lerek resimlerinin
çekilmesi müm-
kündür.

BEDENSİZ VARLIKLAR^{ın} Fotoğrafları

İKİNCİ KISIM

Bundan önceki yazımızda, daha zi-
yade beşeri manyetizma ile ilgili tesir-
lerin fotoğraf plağı üzerindeki tesbitin-
den ve alınması gerekli olan tedbirler-
den söz etmiştik. Bu tecrübeler meraklı
ve fakat sabır istiyen bir takım çalışma-
ları icabettirmektedir. Bizzat kendiniz
veya psişik kabiliyetli diğer bir kimse
ile çalışmak kabildir.

Şimdi takdim ettiğimiz ve bu serinin
son yazısı olan «Düşünce ve Ruh Fotoğ-
rafçılığı» ise tam bir ruhî kabiliyet is-
ter. Medyom veya medyomlar kullanmak
mecburiyeti vardır. Bu itibarla kolektif
bir çalışmanın yapılması zarureti ken-
dini göstermektedir. Bilhassa Ruh Fo-
toğrafçılığında, kesin olarak medyomluk
kabiliyetinde olan kimselerin bulunması
şarttır.

Önce Düşünce Fotoğrafçılığı hak-
kında basitten teferruatlısına kadar i-
zahat vermeğe çalışalım.

DÜŞÜNCENİN PLAK ÜZERİNE TES- BİTİ :

Burada söz konusu olan düşünce,
herhangi bir fikir manasına alınmama-
lıdır. Kastedilen zihnin bir imajı hasıl
etmesi ve bu imajın plak üzerine gön-
derilerek orada izler meydana getirme-
sidir. Bir bakıma «İmaj Fotoğrafçılığı»
demek daha doğru olacaktır. İyi ve de-
vamlı tahayyül edebilme kabiliyetinde
olan kimseler hiç şüphesiz, daha başarı-

lı ve müsbet neticeler elde edebilecektir.

Manyetik tesirlerin tesbitinde kul-
landığımız malzemeler burada da lû-
zumlu olacaktır : Siyah kâğıtlar, kalay-
lı yapraklar, hassas plaklar ve fotoğraf
atölyesi v.s....

Tecrübeyi çift usullü olarak şöyle
yapabiliriz.

1 — Önce iki adet hassas fotoğraf
plâğı alalım.

2 — Her iki levhayı, ayrı ayrı ol-
mak üzere, önce siyah mat kâğıtla; son-
ra bunları tekrar kırmızı mat bir kâ-
ğıtla saralım.

3 — Kırmızı ve siyah kâğıtların ü-
zerini kalaylı levha ile tekrar kaplıya-
lım.

4 — Plağın birini tecrübe yerinin
dışına koyalım, diğerini laboratuvarımız-
da tutalım.

5 — Elimizdeki plağı, 20 dakika müd-
detle, halis ipek bir eşarpla bağlamak
suretiyle, alnımızın üzerine raptedelim.
Bu müddet zarfında ya bir şey okuya-
lım (kitap, dergi v.s.), yahut kendimizi
tamamen başka bir işe verelim (Belirli
bir şekli düşünmek yok).

6 — Vakit dolunca, laboratuvara gi-
relim. Her iki plağı da (alnımızdaki ve
dışardaki) beraberce bir küvete koyalım.
Her ikisini de aynı anda revelatör ban-
yosuna sokalım ve gelişmesi için deve-
lopmana bırakalım.

7 — Plâkları tesbit edelim ve dikkatle bakalım. Birinde izler vardır: Bu tecrübe plağıdır, diğeri ise boştur, yâni hiç bir iz yoktur. Eğer her ikisinde de izler varsa, tecrübe ameliyesi esnasında bir hata yapılmıştır. Tekrar tecrübe etmek gereklidir. Şayet her iki plâkta da bir iz yoksa, belki deneycinin hayatî kuvveti sevkediş ve yapısında bir noksan vardır. Müsbet bir tecrübenin sonunda, plâkların birinde iz varken diğeri boş bulunur.

DİĞER BİR USUL :

Bu usul Brükselli Noel ve Dardenne'in buldukları ve çok müsbet neticeler aldıkları metoddur.

1 — Tecrübe kırmızı ışıktaki yapıldığıdır.

2 — Developman banyosuna, jela-tinli kısmı yukarı gelecek tarzda, hassas bir plak koyunuz.

3 — Plâk üzerine sağ elinizin üç parmağını koyunuz.

4 — Sağ elinizin üzerine sol elinizi koyunuz. Eller önceden, yıkanmış ve sonra alkolle temizlenmiş olmalıdır.

5 — İki el ve küvet siyah bir örtü ile örtülür ve deneyci başını ellerine dayar (oturarak)

6 — Deneyci hasıl edeceği şekli kuvvetle düşünür (Şekiller basittir: kare, yarım ay, şişe, yıldız, kırık çizgiler, belli bir eşya).

Tecrübeden evvel kontrol maksadıyla düşünülecek şekil bir kâğıda çizilmelidir. Takriben hassas plâk üzerine bütün irade gücüyle seyyaleler fırlatılır.

7 — Poz müddeti, ortalama, 15 dakikadır.

8 — Müteakiben tecrübeden önce, tecrübe esnasında ve bitişinden sonra deneyci hissettiği intibaları ihtimamla bir kenara not etmelidir.

9 — Plâk yıkanır, tesbit edilir ve kurutulur.

10 — Netice hakkında bir zabıt tutulur.

TELE - SERVİS NEDİR ?

Ruh : 243)

RUH FOTOĞRAFÇILIĞI:

Burada söz konusu olan, çekilen bir fotoğrafta insan ve eşyalardan gayri, ölmüş bulunan kimselerin de fotoğraf üzerinde çıkmasıdır.

1 — Normal bir fotoğraf makinesi ve hassas bir plâk veya film kullanılacaktır.

2 — Medyom ve asistanlar, bir celse yapıyormuşcasına, otururlar ve 10 dakika kadar konsantrasyon yaparlar. İ-lâhi söylemek de mümkündür.

3 — Şahıslardan biri adi bir fotoğraf çekecekmiş gibi fotoğraf makinasını belli bir uzaklığa yerleştirir.

4 — Bu şahıs veya medyomlar 5 dakika müddetle, ellerinden birini aletin üzerine koyarlar. Resim çekilir.

5 — Sonra plâk developpe edilir.

Önceleri, umumiyetle, medyomnik seyyale ile plâklar pek müessir olmamıştır. Basit seyyalevi bulutlanmalar görülür. Daha sonra, medyomun bu kabiliyeti geliştikçe, kirli beyaz renkli seyyalevi bulutların kuşattığı bilinen resimler ve yazılı tebliğler elde edilebilir.

SON

Müteal bir fotoğraf örneği.

PAUCHARD ANLATIYOR

1

Bu ve bundan sonraki yazılar Fransız Spirit'lerinden A. PAUCHARD'ın ruhu tarafından yazdırılan «Dans les sphères de la Beauté et de Joie isimli kitaptan alınmıştır.

Ölümünden sonra yazdığı tebliğatdan seçmeler yaparak arzettiği istifadeli buluyoruz.

Eğer kabul ederseniz bu da hemşirem için :

İyi Antuvanetim, seni garkettiğim hikmetle taciz eylemek bir şeye yaramaz! Daha basit ve daha müessir olan, fakat etüdlerin için sana asla öğretilmemiş bulunan bir usul vardır ki bu da toprağa atılan tohumlar gibi yeşermelerini görmek arzusu ile fikirleri kalbine serpmektir.

Bu takdirde, ruhunun derinliklerinde mahrem bir faaliyet başlayacak ve beklenilmedik bir anda fehim ve idrâk bir şimşek gibi senin şuurunda görünür olacaktır.

İmdi, böyle hareket et ve bilhassa bunu akşam uyumazdan evvel yap.

R... mi? Evet; Onun buraya intikalinin müteakip hemen kendisini gördüm. O çok iyidir. Tabii bazı anlarda, geçirmekte olduğu rahatsızlıklara rağmen, o, burada enteresan ve güzel bir hayat buluyor. Neden bahsetmek istediğimi biliyorsun.

Marius'ü de gördüm. Fakat onunla yollarımız az karşılaşıyor. Zannediyorum ki, o benim gibi şiddetle meşguldür.

Frank mı? O iyidir. Yeni âleminde nuranur bir haldedir! Hayır - Ne Leon'deni'ye, ne Melusson'na ve ne de Delanne'na rast gelmedim. Öyle farzediyorum ki onlar buradan uzakta olmalıdırlar.

Bu yeni hayatta bizim alâkalarımız akla gelmeyen imkânlar içinde sür'atle değişirler.

İnsan bir keşifden diğer bir keşfe gider. Ailevi ve dostane münasebetler azalmaz. Bilâkis kendisine, imtisas etmesi için bir çok yeni gıdalar bulan düşünceyi az işgal eder.

Eğer sevdiğim herhangi bir şahıs, herhangi bir sebeple benim şuur sahama gelirse varlığımın merkezinden bir «sevgi dalgası» fışkırır ve sıcak ve parlak mevceler zahir olur ve bunlar uzaklaşarak süjeye vasıl olmak üzere giderler...

Umumiyetle bu gibi ahvalde bu halin neticesi olarak o şahsın beni düşüneceğini ve onun ekseriya benim kendi yanında olduğum intibainı alacağını kaydedirim. Hatta o, odada benim bulunduğum yeri bile tayin ettiğini zanneder. Bununla beraber, bu vak'a her zaman olduğu gibi değildir. Ben orada bizzat bulunmam; ancak demin söylediğim dalgalarla ve hisle bulunurum. Hal şu ki, bir muvasala için zarurî olmayan fizikî mevcudiyet, hissedilmeyecek derecede, bu müteakib münasebetlerin tarzını değiştirir. (1)

İşte böyle, bazan sende vâki olduğu gibi, kendi kendine :

«Bende biraderimin şurada mevcut bulunduğu intibai vardı...» dediğin vakit, realite şu ki, o halde ben kendi mutad odamdaki mutad koltuğumda oturuyordum. Tıpkı evvelce... C sokağında olduğu gibi; fakat bu... C sokağı değildir. Yalnız onun bir astral contre partie (2) sidir. Yahut daha doru tabirle, bu onun astral cevherden «tekrar teşkili» dir. Bu

tekrar teşkil etme vetiresi hemen he-
nen gayri iradi bir ima jinasyonla ve
aziz bir itiyaddan doğma olarak tah-
telşuurdan neş'et eder.

Ne vakit ben - diyelim ki - (seninle
beraberim) dersem bu, bana yabancı o-
lan halihazırdaki senin yeni muhitinde
bulunuyorum demek değildir. (Ve illâki
ben dikkatimi bu noktada temerküz et-
tirmiş olmıyayım tabii.) (3) Fakat ben
bu (ben ikimiz de) eski aile çerçevesi
içinde «görüyorum» demektir.

Burada yeni şartlara uymak ve di-
ğerleriyle ve hattâ arz üzerindikilerle
münasebet haline girişmek için yeni
tarzları kullanmak çabuk öğreniliyor.

Bunu söylüyorum. Zira ekseriya her
hangi bir kimsenin varlığını kendi ya-
nında, odada duyduğunu söylediğine
hattâ demin söylediğim gibi kendimin
bulduğunu farzettığım yeri isaret et-
tiğine şahit oldum.

Ekseriya şu da vaki olmuştur ki,
bazılarının ruhundan benim tarafımdan
gelmiş düşünce gibi bir düşünce geç-
miştir. Halbuki bunları veren asla ben
değilim.

Şimdi sen bunu tecrübe ile biliyor-
sun.

İste görüyorsun ya, şahsın sübjektif
intibalarile hariçten sauruna basılan in-
tibaları tefrik etmek bazen cetindir.
Bunlar sudaki halkaların yaptığı gibi
birbirinin icine giren dairelerdir ve bu-
nun icindir ki, medyomların bir çoğu
ancak suurdışı önceden hasıl olmuş fi-
kirlere bürünmüş bir damla hakikat ala-
biliyorlar.

İmdi bu akşamlık senden izin almaz-
dan evvel bir kelinie daha. Bu senin kon-
feransların hakkındadır :

Dinleyicilerine şunu teklif et : Sana
sual sormazdan evvel soracakları سوال
üzerinde biraz düşünerek beklesinler.
Böyle yaptıkları takdirde ekseriya سوال-
lerinin cevaplarını yine bizzat kendileri
bulacaklardır.

Bu onlar için daha iyi olacaktır.
Eğer lüzum olursa sana soracakları şey-
leri yazılı olarak bildirseler daha iyi o-
lur; ve sen ya şahsen kendilerine veya-
hut eğer سوال ve cevaplar umumi men-
faate müteallik ise gelecek bir mübaha-
sende cevap verirsin.

Mesaiininin bir takım abes ve sathî
suallerle tenezzül etmesine müsaade et-
memelisin. Ekseriya kendi kendime di-
velce ben onları şimdi gördüğüm gibi
görebilseydim başka türlü yapardım.
Zira ekser anlarda insanların sathîliği
korkunçtur. Ve bütün bizim çalışma iti-
yatlarımız onu teşci eder :

O halde hayatın acılar ve ıztıraplar-
la ruhları derinleştirmesi yüküne hay-
ret edilebilir mi?

Sana söylediğim şeyler üzerinde bi-
raz düşün ve Garplilerin bu kusuru se-
nin tarafından teşci edilmiş olmasın.
Serbest kaldığın zamanlar ara sıra mu-
hitini değiştirmeye çalış. Ben az bir za-
man için muvasalamızı kesmeliyim. Fa-
kat bu inkıta zamanından evvel ümit
ediyorum ki dostlarımızın içinden se-
ninle bir iki defa daha muvasalada bu-
lunabileceğim.

(1) Pauchard'ın his dalgalarıyla
muvasala yaparken fiziki, yâni astral
dalgalarla bizzat bulunmak suretile ya-
nılacak muvasalanın zarurî olmadığını
söylüyor. Fakat bu son sekilde yapılacak
muvasalanın da öncekine nazaran veti-
rede çok az bir değişiklik yapacağını
ilâve ediyor. (Cevirenin notu).

(2) Contre partie, dip koçanı ma-
nasına değildir. Buradaki manası : (bu
hâdise şimdi olduğu gibi değil fakat geç-
miş bir hesabın astral dip koçanda ka-
lan suretinin tekrar ihyası, yâni tahtel-
şurun ihyası demektir. (B. Ruhseiman'
ın notu).

(3) Medyom olacak.

(Devamı var)

— DİKKAT —

Cemiyetimizde yapılan ruhi şifa celseleri, uzun bir müddettenberi
kaldırılmış bulunduğundan, bu mevzuda cemiyetimize müracaat edil-
memesini rica ederiz.

T. M. T ve İ.A.C

KIRILACAK KABUK

Yazan :

Ergün

ARIKDAL

Yaşıyoruz. Yaşamak için yaşıyoruz; bazan da yaşatmak için... Her iki durumda da yapmakla zorunlu olduğumuz önemli bir şey var: Yaşayışınızda bir rengin, bir gayenin, bir cesaretin olması.

Ürkeklik, olaylar karşısında soğukkanlılığı kaybetmek, ilerisi için en uygun davranışlara kendimizce engel olmak ve gene en uygun bir hayatı seçmekte «düşünce toplılığına» uğramak... Bütün bunlar ne ifade etmektedirler?

Önce şunu belirtelim ki, bizleri bu türlü sorularla karşı karşıya bırakan «peşin hükümlerdir.» Onlar ayrıca kötü bir gururun ve inatcılığın diğer adıdır.

Peşin hükümlerin zihninizde yarattığı çirkin duvarın ardında biriken düşüncelerimiz, sonradan bize yük olmakta, küçük ve basit muhakemelerin çevrelediği bazı saplantılara köle yapmaktadır.

Çevrenin hakkımızda vereceği hüküm, yapmağa can attığımız, olması için uykusuz geçen geceler boyunca yakardığımız arzumuzun yanında küçülür. Eğer samimi ve içten duygularımızın ahenkli sesine uyup da, zorlama ve yapmacık, diğergâmlık yollarına sapmadan hareket edersek, bizi renksiz ve kâbus dolu bir hayata namzet kılan peşin hüküm kabuğunu kırabiliriz.

Sonra şu da var: Kendimize uygun olan ve önümüze bu hayatı seren görünen ve görünmeyen elleri bırakmak istemeyiz, çokca zaman. Bu ellere olan ihtiyacımızı, ta... yüreğimizin içinden gelen pırıltılı ve saf sesde duyarız. Bakışlarımızdaki sevgi de artık gizlenemiyecek kadar bellidir. Fakat, ne yazık ki, yapmacık sebepler, kendimizi inandırdığımız ve hal çaresini peşin hüküm ve ürkekliğimizden aldığımız kanaatler, bu sevgi ellerini hayat boyunca tutmamıza engel olur.

Yaşayışımızı bu kadar zor hale getirmek için elimizden gelen kötülüğü yaparız. Bu bilgisizlikten dolayıdır; Kendimizi, mesele, bir takım olayların ortaya çıkmasında suçlu durumda görmemiz. Halbuki olayların akışında bizim isteklerimiz başlıca

rolü oynamaz. Kim, hangi halin içinde ise, o hal yalnızca onun başarması gereken bir haldir. Sizin yardımlarınız ona ruh sükûnetini, asıl ihtiyacını vermekten çok, aksine, oyalancı ve sözde dinlendirici ve bir zaman sonra öncekinden daha vahim yıkıntılar meydana getirici sarsak ruhsal durumlar yaratır.

Hayat, her an, yeni hamleler yapmak isteyenlere bereketli fırsatlar verip durmaktadır. Her fırsat, hele bazıları, hayatlar boyunca çekilen meşakkatlerin birleştiği olarak karşımıza çıkar. Yaklaşırız... yaklaşırız, ürkütmeden yakalamak üzereyizdir; fakat zihninizin karıncaları, kemirgen kurtları olan «çevrenin tenkidi» ayağımıza şöyle bir çelme atverir. Bu fırsatı yakalamamak gibi bir kaderin oluşundan değil, gelecek olan iyi günlere daha lâyık olabilmek için geçirilen bir mücadele imtihanıdır. Kalkmak ve yersiz düşüncelerden arınarak; içimizde binbir bahanelerle, hattâ tabiatın sade mantığına sırt çevirerek doğan kuruntuları yenerek, hamle etmeliyiz.

Hamleler ve yeni bir yaşayış düzeni veren bu kaderi fırsatlar, günlük hayatın adı fırsat terimine dahil değildir elbette. Vicdan sesi, idrâk ve bilginin sesidir; Yoksa hissî ve kuruntuların doğurduğu bozuk bir sedâ değil. İdrâk ve bilgi belirli bir seviyeye ulaşamayınca, bizleri kısıktırak yakalayan kabukları kıramayız. Hamle fırsatı da netice olarak, kabuğun dikenli sathına çarpacak (çelme) ve yüzgeri olup, belki de sıfırdan başlamak gibi bir hal ortaya çıkacaktır.

İşte, böylece, kendi ellerimizle tekâmül sür'atini azaltır, yürüyüş temposunu bozar, saf harici olmağa namzetliğimizi koyarız. Zira, daha üstün tesirlerin cereyan ettiği muhit bize göre fazladır artık. Kendi kendimizi yeniden gözden geçirmek, yanılma ihtimallerini hesabetmek lüzumludur. Ne de olsa dar şuurlu varlıklarız. Anlayışla karşılanmak için hiç bir sebep yoktur. Hem yukardakiler, hem aşağıdakiler müşterek bir kader hazırlayıp durmaktayız.

Görünmeyen Alemle Temasımız.

SPIRİTİZMA DERSLERİ

Hazırlayan :
Ergun
ARIKDAL

Bir spiritizma tatbikatında üç esaslı elemanın bulunması şarttır: Operatör, Medyom, Bedensiz varlık. Bir de bunlara ilâve olarak hazırun (Avra) ve psişik bir sahayı zikretmek gerekir.

OPERATÖRLER :

Bu dersleri takip eden kıymetli okuyucularımızın, öyle zannediyoruz ki, büyük bir çoğunluğu operatörlük bahsiyle daha çok ilgilenmektedirler. Medyom olarak çalışmak isteyenler de olacaktır şüphesiz.

Operatör, psişik bir tecrübede, o tecrübenin şartlarını, gayesini, metodunu, ilmi bir zihniyetle gerçekleştiren ve her türlü tedbiri alabilecek bilgi ve kabiliyette olan bir deneyci - araştırmacıdır.

Bu tarifimiz genel bir anlamda olup her türlü metapsişik olaylar için caridir.

Fakat, bilhassa, tam spiritizma tatbikatı söz konusu olunca şu sözleri gene tekrar etmemiz zaruridir :

«Operatör, medyomlardan almış olduğu tebligatı insanlığa en faydalı ve uygun şekilde yayabilmeğe ve aynı zamanda insanlığın ihtiyacına göre medyomdan alınacak tebligatın tertip ve tasniflerini yapabilmeğe liyakatli insan,

demektir. (Dr. Ruhselman, Ruh ve Kâinat Mec. sayı : 17).

Şu sözlerden anlaşılıyor ki, rasgele bir spiritizma celsesinde kulaktan dolma bilgi ve yarım yamalak usullerle birkaç sual sormak operatörlük değildir.

Operatörlük, esasında, tam bir misyonerliktir. Çok cehitli bir hazırlık devresiyle, liyakata lüzum gösterir. Aktif bir durumda olan operatöün çok sıkı bir yetiştirme devresinden geçtiğini bilmek, hem de çok iyi bilmek gerekir. Öyleyse operatörler bu cehitli ve meşakkatli vazifelerini ifa etmeden önce, hiç olmazsa kendi konularıyla ilgili meseleleri bilmek zaruretindedirler. Bunun cevabını Dr. Ruhselman şöyle vermiştir :

«Bir spiritizma celsesini idare edebilmek, yâni trans halindeki medyomun, bu medyomluk vazifesi ve misyonu ile mütenasip bir vazife idraki içinde medyoma sualler sorabilmek, bu sualleri insanlık camiası için en istifadeli ve en lüzumlu şekillerde tertip ve tanzim vazifesini başarabilmek; en nihayet alınan cevapların istihhaf olunan yollarda kullanılabilmesi için, kendisinden beklenecek faaliyetleri yerinde ve tam zamanında

göstermek hususunda icabeden her fedakârlığı bir vazife olarak ifaya kendisini mükellef addedebilmek, operatörlüğün en esaslı ve lüzumlu vasıfları arasında bulunan kıymetlerdir.

Bu kıymetlere sahip bulunduğundan iyice emin olmadan herhangi bir kaprisle operatörlük rolüne girmeğe kalkışan bir kimse büyük mes'uliyetlerin altında ezilmek tehlikesini de göze almış demektir. (Ruh ve Kâinat Mec. Sayı: 17)

Yukarıdaki pek kıymetli bilgileri inceleyerek, şu hususların operatörler için yapılması elzemdir neticesi çıkacaktır:

1 — İrtibatta olan medyomun içinde bulunduğu psikofizyolojik (Ruhî - Bedenî) hali (Trans) iyi bilmek ve kontrol etmek.

2 — Medyoma gelecek olan tesirlerin derecesini ve kalitesini ayarlamak. Yeni bir medyomu sert ve şiddetli tesirlerden korumak gerekir. Böyle bir durumun zuhurundan önce tedbir almak, tam zamanında gereken müdahaleyi yapmak hatta celseyi kesmek icabeder. Trans halinin teşhisi için, öncelikle İpnotizma ve Manyetizma yolu ile elde edilen sunî uykuları elde etmiş olmak ve bu ilimleri iyi bilmek zaruridir.

Çünkü manyetik bir transla spirit bir trans arasında pek çok benzerlikler vardır. Zaten tedbir almak ve celseyi kesmek babında iyi bir manyetizör ve telkinci olmak gereklidir. Burada bunlardan uzun uzun bahsetmek imkânlarına sahip değiliz.

3 — Medyomun irtibatta bulunduğu varlığa sualler sormak.

Bilginin kaliteli ve yüksek olması, hemen hemen operatörün sorduğu suallere bağlıdır. Sorulan soruya göre cevap alınır. Eğer sorular ilmî bir değeri ve şümüllü bir manayı ihtiva etmiyorsa, karşılaşılabilecek varlıklar pek yüksek olmayacaktır. Hattâ yüksek olsa bile, bir müddet sonra celseyi terke edecek ve operatörün seviyesine uygun bir varlığa yerini devredecektir.

Malumdur ki, varlığın kalitesi medyom, operatör ve hazirun için çok önemlidir.

Tebliğ verecek olan varlık belli belirsiz tarzda, operatörü bir bilgi ve liyakat imtihanına çeker. Seviyeyi öğren-

dikten sonra, o plânda kalarak bilgiler verir.

4 — Alınan tebliğleri kıymet derecelerine göre ayırma tâbi tutmak.

Her spirit celsede alınan tebliğ insanlara sür'atli ve yerinde bir tekâmül hızı ve bilgi vermez. Yanlış, dolambaçlı, tecrübesi çoktan yapılmış ve değeri belirtilmiş bilgilerle ilmî, teyidi bizzat kendisinde olan, müşahade ve tecrübeyle tahkik edilen tekâmülü hızlandırıcı bilgileri tefrik etmek operatörlüğün en çetin ve ileri derecede bilgiye ve ferasete sahip olmasını, istilzam eden tarafıdır.

5 — Ayırma tâbi tutulan tebligatı derinlemesine tetkik edip çok çeşitli yönlerden manalara ulaşmak... Bu suretle daha önce alınmış olan bilgilerle karşılaştırarak sentezlere varmak ve bunları ilmî, felsefî ve ahlâkî kategoriler içinde toplayarak insanlığın hizmetine sunmak. Şu işlerin yapılabilmesi için gereken faaliyet ve cehtin ne mertebede olabileceğinin takdirini okuyucularımıza bırakıyoruz. Asıl operatörlük işte bu nokta ile kendini gösterir.

6 — Nihayet bilgi medyomluğunun dışında karşılaşılabilecek olan her türlü medyomluktaki ruhî - bedenî halleri, ortaya çıkacak olayları ilmî bir sistem dahilinde zaptetmek, tasnif etmek ve gene ilmin ve insanlığın hayrına neticeler çıkarmak operatörlüğün vazifesidir ki, bu branş başlı başına çok geniş ve kudretli bilgi, görgü ve tecrübe ister.

**MERKEZ
REKLAM**

BÜTÜN REKLÂMLARINIZ İÇİN

ADRES : Tokathyan İş Han, Kat 4
Beyoğlu - İstanbul

Ruh : 245)

MESHUR

MANYETİZÖRLER

- DE ROCHAS
- OCHOROWICZ
- DURVILLE

A. Albert de ROCHAS
(1837 - 1914)

Aiglun Kontu olan Rochas, «Ecole Polytechnique»'den bir asker olarak mezun olmuş, 1870 - 71 harbine iştirak etmiş, sırasıyla binbaşı ve albaylık rütbe-lerine kadar yükselmiştir. Daha sonra da onu mezunu olduğu mektebin idare-cileri arasında görürüz.

De Rochas umumiyetle bilgin yetiştiren bu müessesede, tam bir sükûnetle, psişik alandaki araştırmalarına devam edeceğini düşünüyordu; fakat arzularını gerçekleştiremedi. Buna sebep: Diğer bir üst rütbeli idareci generalin «askeri bir okulda Okült çalışmalara devam edemeyeceği» kararı olmuştu. Rochas' da bir müddet için kendini bu işten çekti.

Bu pek kıymetli ve kudretli psişist şahsiyetin bilimsel felsefi ve metapsişik-ile ilgili eserleri çok kıymetli ve emsalinin fevkindedir.

Manyetizma, ipnotizma ve medyomluk sahalarında uzun yıllar tecrübeler yapmış ve pek üstün değerde neticeler elde etmiştir. Keza, deneysel metodla reenkarnasyon meselesini halletmeğe çalışmış, fakat tam bir netice alamamıştır. Ekminezini tecrübelerine ilk önce girişen kimselerden biridir.

1882 den 1913 e kadar herbiri ayrı bir mesai ve cehtin mahsulü olan 15 den fazla eseri kaleme almıştır. Bunlardan bir kaçını, Türkçe anlamlı olarak, bildiriyoruz :

- «Manyetizörün Seyyalesi»
- «İpnozun Derin Durumları»

- «Hassasiyetin Dışarı Çıkması»
- «Hareket Kuvvetinin Dışarı Çıkması (medyomluk tezahürleri)»
- «Ölümsüz Hayat»
- «Eski Çağlarda Felsefe bilimi ve Şifacılık san'atı»

Albay De Rochas medyomluk sahasında, ileride bu sayfalarda isimlerini göreceğiniz, medyomlarla gayet ilmi tecrübelerde bulunmuş; bu olayların meydana gelmesinde medyom denen kimse- nin kendisinde bulunan «hareket ettirici bir kuvvetin», hassasiyetin dışarıya taşması gibi, beden dışına çıkmasını sebep olarak ileri sürmüştür. Fakat sonraları Okültizmaya olan ünsiyeti, onu daha derin düşünmeğe sevketmiş ve zeki ve ölmez bir prensibin varlığını kabul etmiştir. Netekim reenkarnasyon üzerindeki deneysel araştırmaları da bu safhadan sonra başlamıştır. Metapsişiğe büyük hizmetleri olmuştur.

Julian OCHOROWICZ
(1882 - 1921)

Polonyalı bir araştırmacı olan bu zat, felsefe doktoru idi. Önce ipnotik olaylarla ilgilendi ve 1882 de, bugün bir eşi dahi bulunmayan, «LA SUGGESTION MENTALE» (Zihinsel Telkin) isimli deneysel eserini yayınladı. Roma ve Varşova'da E. Palladino'nun celselerine iştirak etti. Bu medyomun meydana getirdiği uzaktan eşya hareketlerini (telekinesie) açıklamak için «Katı Işıklar» (Rayons rigides) hipotezini ortaya koydu ve bir takım âletlerle bunu gerçekleştirmeye çalıştı. Nihayet, 1909 dan

1914 e kadar, fiziki kabiliyetli ipnotik bir süje olan Bayan Tomezyk uzun uzun araştırmalarda bulundu.

Bu medyom vasıtasıyla meydana getirilen olayları, tamamiyle normal üstü olayların karışımı ve hile zannediyordu. Özellikle, Tomczyk'in rehber varlığı «küçük Stasia» nın fotoğrafı, eşyaların ve elin normal üstü radyografileri, bazı levitasyonları hileli kabul etmektedir.

Ochorowicz, zihinsel telkini en iyi şekilde inceleyen ve kanunlarını şartlarını tertip ve tanzim eden bir bilgin olarak psişiz sahasında müstesna bir yer tutar. «Katı ışınlar» ipotezi tam bir gözlemin neticesidir. Bu psişik olayda, medyomun ellerinden ince iplik gibi çıkan ve mania karşısında «sapma» gösteren seyyalevi ışınların fırladığı tesbit edilmiştir. Telekinezi olaylarının açıklanmasında, fiziksel yorumlama yânünden, önemli bir yer tutar.

Hector DURVILLE (1848 - 1923)

Manyetizma ve psişizm ile meşgul olmuş ve halen olmakta olanların en eski ve önemli olarak kabul ettikleri bir mahal vardır: La Maison Durville. Bu tesis 1870 senesinde Durville tarafından kurulmuştur. Halen Fransada mevcuttur, fakat eskisi gibi faaliyet halinde değildir.

Baron du Potet'nin manyetik çalışmalarını kendine rehber edinerek bu konuda deneylere girişen Durville, sırasıyla: Fransa Manyetizma Cemiyeti'nin genel sekreteri, uzun seneler boyunca Manyetizma ve Psişizm Mecmuası'nın idarecisi olmuş ve «Masaj ve Manyetizma Okulu'nu» kurmuştur.

İlimci ve üstün bir manyetizör olan Hector Durville, manyetizmayı yön veren eserlere sahiptir. Bunlar şunlardır:

Physique Magnétique (Manyetik fizik) 2 cilt

Théories et procedes du Magnetisme (Manyetizma nazariye ve usulleri)

Ona psişist isminin verilmesini sağlayan çalışmasına gelince: Okültizmayı gayet iyi tetkik etmiş ve bu vadede bir hayli çalışmaları olmuştur. Bunların en önemlisi insan bedeninin «deneysel ola-

rak» de düblümanıdır. Manyetik uyku devresinin en sonuncusu olan letarjik uykudan sonra, manyetizasyona devam edilirse önce süjede hassasiyetin dışarılaştığı müşahade edilir. Daha sonra da dedublümana başlangıç teşkil eden özel tezahürler....

Durville, bu suretle, elde ettiği neticeleri güzel bir izah ve üslupla «Le Fantome des Vivants (Canlıların hayaleti)» isimli eseriyle bilim alanına sunmuştur. Bu hususta Ruh ve Madde de özel bir sayfa ile bilgi vereceğiz.

Üstad Durville'in halen hayatta olan oğlu Henri Durville ise babasının izini takip etmekte, sayısı 15 den fazla olan eserleriyle manyetizma gerçeğini yeni yeni tecrübelerle canlandırmaktadır. Ayrıca, halihazırda Paris'te faaliyet gösteren ve bir İnisiyasyon karakterinde olan «l'Ordre Eudique» neşriyatını idare etmektedir. Diğer iki kardeşi Gaston ve André Durville'ler ise daha ziyade hekimlik sahasında kalmışlardır.

Gelecek hayat hikâyemiz; Meşhur İpnotizörlerdir.

Meliha

Güzellik ve Kuaför Salonu

Telefon : 44 14 21

Adres : Beyoğlu Parmakkapı, Mis Sokak Gökçek Apt. 4, Gen'do üstü.

(Ruh : 246)

TELE - SERVİS NEDİR?

(Ruh : 247)

NİL KIYILARINDA DİRİLEN MUMYA

ENEL'den
(Gnomollogie)

Sandal kumla sahile çarptı, ve durdu. Küçük çocuk yelkeni indirirken büyük baba ağır vücudiyle dizlerine kadar nehre girdi ve yabancıyı kıyıya çıkmasına yardım etti. Yolcu inince de ona bezle sarılmış bir paket verdi. Yabancı:

— Abdul, dedi, yarın şafakta gelir beni alırsın.

— Şafakta; anlaşıldı efendi. Ve ihtiyar, hafif meyli tırmanıp kendisini bir eşeğin yularını tutarak bekleyen küçük Sudanlının yanına giden adamın arkasından baktı.

Abdul'ün gözlerinde korku ve tasvib etmeyen bir ifade vardı. Yolcunun arkasından bir müddet baktıktan sonra tekrar sandala atladı.

Küçük çocuk, «Nereye gidiyor. büyük baba?» diye sordu. Geceyi nerde geçirecek? İfritlerle dolu mağaralarda mı? İhtiyar, «Bu bizim işimiz değil» diye cevap verdi. «Bu yabancıların yaptığına ne biz ne de ifritler akıl sır erdirebiliriz. Sen yelkenleri aç. Allah büyüktür ve herkes kendi yoluna gider!» Küpeşteye dayanarak sandalı kıyıda uzaklaştırdı.

Avrupalı, eşeğe bindikten sonra «Sana ihtiyacım yok, seyit dedi. Abdulle beraber dön, yarın sabah gelir beni alırsınız.» Gözleri korkudan büyüyen Sudanlı çocuk «Geceyi oralarda geçirecek değilsiniz herhalde?» diye sordu.

— Tamam. Sen, ne söyledimse onu yap. Ve eşeğe topuğuyla vurarak uzaklaştı. Seyid adamın arkasından baka kaldı ve geri dönüp kayığa yetti.

Eşeğe binen yolcu şeker kamışı tarlalarının arasında kayboluyordu. Vakit ikindiydi. Kayık Nil'in üzerinde kayıyor, ihtiyarın hafifçe mırıldandığı bir duadan başka bir şey duyulmuyordu.

Yabancı şeker kamışı, mısır ve soğan tarlalarının arasında yoluna devam ediyordu. Batıda, üç kilometre kadar ötede görünen kızıl falezlere doğru ilerliyordu. Yol tatlı bir meyille tarlalardan ayrılıyor, taşlık bir patika halinde devam ediyordu. Eşeğin nalları çakıl taşlarında ses çıkarıyordu.

Avrupalı yolunu biliyordu. Hafif tepeliklerin arasına kıvrılan ufak bir yola saptı. Gölgeler, yürüdüğü taşlık boğazı örtmeye başlamıştı. Buraları ıssız, esrarlı, çorak yerlerdi. Taşların gri rengini süsleyen hiç bir yeşillik yoktu. En ufak bir esinti bile havayı sarsmıyordu.

Bir saat sonra yolcu falezlere vardı.

Manzara çıplak, hüzünlüydü. Ufka yaklaşan güneş gölgeleri uzatıyordu.

Bir müddet taşların arasında ilerledikten sonra çorak bir vadinin yamacında tozlu ve dikenli çalıkların dibinde eşekten indi. Hayvanın semerini çözdü ve ayağından bağliyerek otlamaya bıraktı. Yayan olarak dağa tırmanmaya koyuldu. Güneş batmış, ilk yıldızlar parıldamaya başlamıştı. Dağın bir kenarındaki küçük bir delikten içeriye, elektrik fenerini yakarak girdi. Burası Eski Mısırlıların dağlardaki mezarlarından birinin kapısıydı. Birkaç metre sürünecek tarzda açıldı. Bir yüz metre sonra kayaların içine oyulmuş bir odaya geldi. Dört köşesine koruyacak ilâheler yontulmuş taş bir kabrin başında durdu. Kabirin taştan kapağı üç parçaya bölünmüş, yerde duruyordu. Kabrin içinde boyalı tahtadan bir tabut da açılarak mumya ortaya çıkarılmıştı. İhtimal kabri soyan hırsızlar bu ölüyü ebedi uykusu içinde rahatsız olmuşlardı. Koyu renkli sargılar yırtılmış ve bir kenara atılmıştı.

Mumyanın başı, sâkin ve güzel. istirahat eder gibiydi. Kapalı gözler, parşömenleşmiş göz kapakları arasından içeri giren yabancıyı gözetler gibiydi. Sessiz ve hareketsiz dörtbin seneden beri uyuyan bu ceset, hayat ve düşünce dolmuş gibi duruyordu. Yabancı elektrik fenerinin ışığında şefkatle bu çehreye baktı. Sonra, odanın bir köşesinde, daha önceki bir seyahatinde getirmiş olduğu açılır kapanır bir masayı kurdu. Getirdiği paketten beyaz bir örtü çıkardı, masaya örttü. Ayrıca, fayans kaplar, bir kandil, dört su kabını masaya yerleştirdi. Bir buhurdanlığa kömür koydu. Başka bazı şeyleri de yerleştirdikten sonra soyundu, beyaz bir yün kumaşa sarındı, omuzlarına bir panter derisi attı; başına da acayip bir başlık giydi.

Bu hazırlıklar bitince lâmbanın fitilini yaktı ve buhurdanlığın ateşini tutuşturdu. Sonra, soluk bir papirüs âzerine siyah ve kırmızı, harflerle yazılmış bir duayı monoton bir sesle okumaya başladı. Zaman zaman kabrin etrafını dolaşıyor, yerlere su serpiyordu. Buhur-

danlığa attığı bazı taneciklerin mavi dumani taş odayı doldurmuştu. Havayı acayip bir koku kaplamıştı.

Âyin bitince yabancı bir an lâhdin önünde durdu. Sağ elinde tuttuğu acayip bir çubuğu ölüye doğru uzatarak ;

— Osiris Ankh Ma Hor! Osiris Ankh Ma Hor! Osiris Ankh Ma Hor! diye seslendi.

Hiç bir şey olmadı.

Işık sâkince yanıyordu. Bu yeraltı odasını dolduran dumanlar kıpırdamıyordu.

«Acaba bir hata mı yaptım?» diye söylendi. Belki de metni iyi anlayamadım. Papirüsü tekrar okudu. Hayır, her şeyi yapmıştı.

Daha emin olmak için tılsımı yüksek sesle okudu.

Birşey olmadı.

İçini şüpheler kapladı. O kadar uğraşması boşuna mı gitmişti. Yıllar yılı çalışması hiç uğrunamıydı? Papirüs bir sakadan mı ibaretti? Yirminci asrın müsbet bilgileri yanında böyle sihir ve saireye inanmakla aptallık mı etmişti?

Kâğıda bir daha baktı ve o zaman daha önce görmediği bir hiyeroglifi fark etti. Küçük bir daire içinde iki nokta; altında üç tane çizgi. Bu «üç defa okunacak» demektir. Büyük bir gayret göstererek ayini bir defa daha okudu ve «Osiris Ankh Ma Hor» ibaresini de yine üç defa tekrarladı.

Yeraltı odasını soğuk bir esinti doldurdu. Bu buzlu ve rutubetli bir rüzgâr gibiydi. Buhurdanlıktan çıkan dumanlar dönmeye başladı; kandilin alevi şiddetli bir ışık çıkardı, titredi ve söndü.

(Devamı gelecek sayıda)

TELE - SERVİS

NEDİR (Ruh : 248)

Ruhsal Müzik

Ölüm halinde ve nadiren ağır hastalık buhranlarında duyulan müteal müzik olayları pek çoktur. Doğu ve Batı âlemlerinin kitaplarında, an'anelerinde, Orta Çağın kronik eserlerinde bir yığın misale rastlamak mümkündür.

Bilhassa evliya, azız, mürşit ve üstadların hayatlarında vukubulan bu olaylar hürmetli bir kıskançlıkla muhafaza edilirler.

Buna rağmen, bu çok ilgi çekici konu kendini metapsişik tetkiklere veren kimselerce inkâr edilircesine ihmâl edilmiştir. Bu hal cidden teessüfe lâyıktır; zira bu türlü düşünceyi ortadan kaldıracak pek çok olay mevcuttur. Bu olaylarda kollektiflik mevcuttur. Yâni sadece ölen kimse müzik sesleri duymaz, aynı zamanda etraftakiler de bu musikiyi işitirler. Hattâ bazan, ki nazârî olarak çok önemi haizdir, ölmekte olan kimse değil de hazirun işitir sadece. Bu halde olay tamamen dışa aittir ve keli menin marazî anlamıyla halüsinasyon mevcut değildir.

Biraz sonra okuyacağınız olay kollektif mahiyette olan işitimlerdir. Profesör Arthur LOVELL'in Light Mecmuasına yazdığı olay şöyledir :

«Ölmekte olan bir kimsenin yattığı a-dada yahut ona bitişik diğer bir yerde işitilen musiki hakkında pek çok misaller bilinmektedir. Şimdi bu kısa olaylardan birini öğrenmiş bulunuyorum. İskoç Kilisesi idarecilerinden birinin kız olan bir talebenden bana naklolundu. Söz konusu olan hikâyeden bir pasajı size yazıyorum. Talebem ilk defa böyle bir olayla karşılaştığından malûmat istemektedir. Söyle yazıyor:

«Babam üç hafta önce vefat etti; bu elem verici olaya, sizi de çok ilgilendireceğini düşündüğüm, esrarengiz bir vakianın

iştirâk ettiğini müşahade ettim. Belki bu bayağı bir olaydır, fakat bana kalırsa hiçte değil; hiç bir vakit böyle bir şey işitmedim.»

«Ölümünden üç ay önce, konuşma melekесinin ziyarı ve zihin ataleti ile ortaya çıkan beyin konjesyonuna düşer olmuştum; sadece şahısları tanıyabiliyordum. Bir sabah şafak vaktine doğru, hayata veda etti. Ben orada değildim, zira annem beni çağırmağı lüzumlu bulmamıştı; hastanın zihni durumunda bir iyileşmenin meydana gelmesi için hiç bir ümit yoktu.»

«Olanlar şöyleydi: Sabahın ikisinde, babam agou (cançekişme) haline girdi, iki dakika sonra (annem saate bakıyordu) pencerenin dış tarafında fevkalâde bir şarkı duyulmağa başladı; şarkı, annemde, Sain-Paul kilisesinin genç erkek şarkıcısının hatırasını uyandırdı. Ses yukarıdan fıskırıyor ve bir cennet musikisinin yankısı gibi semaya yükseliyor gibiydi sanki; şu da var ki, bu defa zafer sevincini ifade eden korolarda duyulan üçlü ve dörtlü ses armonileri işitiliyordu. Şarkı ikiyi on geçeye kadar, yâni sekiz dakika, devam etti. Sonra tedricen hafifledi ve baba da şarkıyla beraber söndü.»

«Eğer annem tek hassas alıcı kimse olsaydı bu hâdiseyi size nakletmeğe lâyık görmezdim. Kısaca, mantiken, annemin içinde bulunduğu ruhsal gerilimin hiç bir insan kulağının asla işitmediği şeyi işitmesine sebep olduğu farzedilebilir. Fakat orada, normal bakımdan pratik ve müsbet zihniyetli olan «hastabakıcı» da vardı. Müzikal tezahür kesildiği zaman bu kadının anneme (ki annem olanlar hakkında onunla konuşmak istemiyordu) şunları dedi :»

(Devamı gelecey sayıda)

HİSLER,
YAKLAŞAN
BİR İLERİKİ
ALEMİN
İDRAKİDİR
8 . 1 . 1949

Hislerinizin üzerinde konuşmak istiyorum. Onlar öyle derin akisler bırakan müessirlerdir ki, hayatınız boyunca hislerinizden ilhamlar alırsınız. Hisleriniz yüzünden muhtarip olursunuz veya onlar sebebiyle fazla veya galeyanlarla mâlemâl bir saha içindedir. Ne bileyim? Hangi hayat çevresi ve sahnesi mevzuubahis olsa, elbette ondan bir ışık vardır. Hisleri öyle gelişigüzel intibak, insicam ve tenevvüden mahrum. hayatın revşine gayri kabil intibak, bir haleti ruhiye telâkki edemezsiniz.

Daha ziyade bu cihettendir ki sizi hisler hakkında biraz münakaşaya sevk etmeyi lüzumlu görüyorum.

Neyi idrâk ederseniz onun üzerinde dimağen meşgulsünüz. Fakat hiç hesaba katmazsınız ki, bu meşgaleyi maneviye kendi ruhî bünyenizde vukua gelmekte olan büyük yürüyüşün gizli binlerce kapılarından binlerce çeşit hava ile karşılaşmaktadır. Tıpkı bir gıda mideye indikten sonra orada ve daha ilerlerde, o gıdanın terkibi ile alâkalı nice mayilerin ifraz oluşu gibi... Öyle ise bu his meselesi de muhayyilemiz gibi sizde kapalı bir daimî cereyan halidir..

Acaba neden daha ziyade idrâkta vuzuh vardır da, hisler ve hayalleriniz bu kadar şaşaalı, bu derece yevmî iştiğalâtınızda düşünceleriniz kadar mütebariz değildir?

Bu suali sorarken hiç tereddüt etmeden yanıldığınızı söyleyebilirim. Zira

bir düşünce anında kendinizi iyice kontrol ederseniz muhayyilenizin büyük bir âlemi lâhutî, ufuklarını açmakta olduğunu, hislerinizin bu dekor içinde sizi daha çok ruhî yürüyüşe celbeylemekte olduğunu görürsünüz. Eğer tâbir caizse. bir meydana yığılmış çeşitli yapı malzemesi : fikirlerdir. Ve onun istikbali hakkındaki proje hayal ve hislerinizdir. Bu materyaller arasında, ancak siz haselerinizle tanıdıklarınıza daha çok kendinizi yakın bulursunuz; gerçekten aradığınız ve daima müracaat eylediğiniz içindir ki, idrakin loşluğu bile size hissin daha kudretli aydınlığından fazla munis ve daha hareketli gelir. Hakikatte bunlar büyük bir armonizasyona iştirâk etmiş bir takım ruhî ufulelerdir. «Yaralardır.» Gaye bir neticenin tahakkukunu temindir. Ve bu da öyle zor ve öyle dolambaçlı yollardan geçmektedir ki, elbette bu derece karışık sanılan bir yeninin başlaması kaosu (düzensizlik) size renksiz hattâ karışık ve belki de, ilersi bakımından, vuzuhsuz ve ümitsiz görünebilir. Fakat hiç şüphe etmeyin ki, büyük artistlerin ruhanî atmosferinde dönüp dolaşan bütün bu kaos halleri ne kadar muhteşem bir bütün asarı meydana getirmektedir. Ve bu melekâta, adeta ruhanî kollar diyebilirsiniz. Ve onların fezayı maneviye ahzeylemeyecekleri, (kucaklayamayacakları) hiçbir sır mevcut değildir. İnsan bu büyük kudreti ile pek az yanyanadır. Ve öyle olduğu için de, büyük dehâ sahipleri, başkala-

rının ihtiyatları dışında şayanı hayret veya mucibi istirap bulunuyorlar.

Eşiğinizde bekleyen bu civiltılı melekelerin yaptıkları işler bizzat kendinize bile ne kadar yüksek görünür. Ve yapılmış bir eserin karşısında siz kendinizden bir parçayı seyrederek gibi hayranîyet ve vecdi ruhanî hissedersiniz.

İşte bu, yaşama kanununun tabiat ve cemiyetin dağınık materyalleri ile ruhunuza sokulmaları imkânları ve bu imkânların kapılarını açan imkânlardır. His bu anahtarların en nazik olanıdır. Bir bulutun seyrinden ürperir, bir rüzgârın dilini duyar ve ona yaslanarak seyredebilir. Bir yaprağın ince ve hari-kulâde nescinden (dokusundan) bir kâinat yapısının bütünlüğüne yükselir. Elbette bunlar birer büyük ve ilâhi mekanizmalardır. Ve hiçbir zaman onların kanunlarını keşfe hâkim olamayacaksınız. Fakat neye yarar! Keşfetseniz de, onlara siz ancak yeteri kadar sahip olmadıktan sonra... Düşüncelerinizin derinliği, yâni hendesi, hislerin eli ile çizilir. Onların renk ve maksatlarına uygun hava, hayalin eseridir. Umabilir misiniz ki, bütün bu üstün melekât size kendilerini bir hendese malzemesi gibi teskin ve tarif cylesinler. Eyleseler de kullanmasını pek iyi bilmedikten sonra gaye suya düşecek değil midir?

Ne ise, gene daima bizi tenkit ediyor demektesiniz. Ve bu da haklıdır; amma size maksadımızın ne olduğunu biraz ayan edersek, doğruluğu biraz haklı görülür değil mi? Mahaza anladınız. Şimdi, biraz daha derinliklerle hislerinizi size uygun düşebilecek, bize de en kolay gelebilecek tabir ve yollarla anlatmaya ve tanıtmaya çalışayım:

Akıl ne idi biliyorsunuz. Hayal ve muhayyileniz hakkında da size lâzım olanlar verilmiştir. Amma hislerinizi kâfi derecede ayırt edebilecek bir fırsata ancak henüz kavuşacaksınız. Hisler, vücudunuzu ihata eden havanın antenleri oldukça, fizyolojik bir fonksiyondurlar. Fakat onun üstünde kanat çırpabilen duygularınızdır ki, size fezayı naklederler. Ve bu mükevvenatın ilâhî fısıldanışlarını kulaklarınıza üflemek sihri nihaya kabil olabilirler.

Siz öyle hesaplarsınız ki, bu iş ve bu zaruret, nihayet böyle netice temin ede-

cektir, dersiniz. Fakat bakarsınız ki, cereyan başka sahalarla değişmekte ve hayati fonksiyon üzerinde işlediğiniz tasavvuratın cereyanını başka istikametlere sürüklemektedir. Herhalde bunların sizin içinde bulunduğunuz şartlara göre, biraz da haklı olarak, iki nev'i tarzı tefsiri mevcuttur :

İyi ve kötü hisler, iyi ve kötü yollar gibi. Hislerinizi dış âlemin kadrosu fevkine çıkarabilmeniz için idrakiniz ve muhayyilenizle elbirliği yapabilmek şart değildir. Fakat bir değerdir ki ortadan kalkınca duygu istikametsiz kalır. Duygular : En korkunç taraflarınız; en ziyade sizi ilâhi çerçeveleri içinde bahtiyar edebilen olduğu kadar, ebedî zulmette de mahkûm edebilen taraflarınız. Onları ihmal etmek sizi çok elim hallere sürükler. Onların istekleri meydandadır : Adeta vicdan hislerle duyar, hislerle koklar, hislerle sever ve hislerle dolar. Onun idrâkten aldığı kıymet bunlardır. Öyle ise duygularınızı iyi bir vicdan kıymeti yaratabilecek bir sıhhat içinde ve daima üstün bir ruhanîyet değerinde taşıyabilmelisiniz.

Hayvanların ihtirasları hislere benzer. Bazı organların hassasiyetinden doğuyor. Et kokusu almış köpek, av kokusu almış zagar hep böyle hareket ederler. Fakat insan hislerini bu tehlikeden kurtarabilmeli ve vücut yapısının bir kapı bekçisi, bir vasıtası olmaktan, onu, daima üstün tanımalıdır. İyi ve kötü duygular bu yönden ayrılır. Bu duygular ki, yüksek âlemlerin semmelerini taşırlar.

Hayatınız daimî arzuların yekûnu bir hesaptır; amma hislerinizi bu yekûnu değerlendiren bir takım mevhibelerdir ki, onları hesaba katmadıkça, kötüye zebun olmaktan asla kurtulamazsınız. HİSLER, YAKLAŞAN BİR İLERİKİ ALEMİN İDRAKİDİR. Öyle ki onda bugünün şartları fevkinde bir sır vardır. Ve bugün sizinle birlikte oluşu da idrâk çerçevesini zorlaması ve öteye doğru genişlemeniz yönündendir. Duygularınızı yüksek ihtiraslarla kırbaçlayınız. Size verilenleri onunla bezeyerek öylece tezyin ederek ruhunuzda alıştırmaya çalışınız.

GÖRÜNMEYEN ALEMİN

KAPILARINDA

— GERARD de NERVAL —

Yazan : Suat TAHSUĞ

İnsan zihni günlük hayatın sert ve kuru bir mantığı ile bunalıyor. Aslında böyle bir mantık yok; bu insanların kendi icadı; kısır bir şey...

Sanki bazı anlar, belki de birçok zaman, görünmeyen alemin kapıları insanın yüzüne kapanıyor. Ademoğlu kendi dar imkânları içinde fakir bir dünyaya sığınıyor. Duyduğumuz bunaltı sanki bir çeşit imansızlığın neticesi.

İki kere ikinin dört ettiği, komşularımızla kavgaya ettiğimiz, günde sekiz-on saat kahredici bulduğumuz bir mesaiyi devam ettirdiğimiz, şüpheli, karanlık ve tehditkâr bir dünya bu. Böyle anlardaki sözlerimiz, düşüncelerimiz de kuru, acı ve değersiz oluyor. Ne biz zevk alıyoruz bunlardan; ne de başkaları.

Fakat, şükürler olsun ki görünmez âlemin sihirli kapıları var. Ve bunlar, masallarda olduğu gibi esrarlı bir tarzda açılıyor.

Beylerbeyinde eski bir ahşap evimiz var. Terk edilmiş. İçinde harap bir kaç parça eşya, sahipsiz kitapların sürüklendiği eski bir yapı. Belki ölmüşlerimizin hatıraları duvarlara sinmiş; belki etrafındaki bahçede çocukluk hayallerimiz bilinmeyen dünyaların peşinde koşuşup duruyor.

İmkânsız imkânlar içine alan, saçma kelimesinin manasızlaştığı dünyalarda çocuk ruhları bilinmeyen bir hürriyeti tadıyorlar. İlk gençlik yıllarının her çeşit macerasın-

da, bütün alelâdelikler silinip eşya ve insanlar, tanınmayan buudlara uzanan gölgeleri varmışcasına, ayrı ve çok üstün değerler kazanırlar. Zevk ve ıstırap sebepleri maddî esas ve vakıalardan uzak, çok vasi, ele geçmez ve bilinmeyen ufuklarda oynar durur.

Belki bu, insanların «hayal» dedikleri dünyadır; belki şairler oralarda yaşarlar. Belki kör doğmuş insanlara renk nasıl anlatılmazsa bazıları için de bu dünyalar öylesine yoktur.

Gecenin geç bir saatinde niçin bu eve gitmek aklıma geldi? Niçin çakmak ışığında, ellerimi yakarak kitapları karıştırdım? Niçin 1855 yılında basılmış bir Fransızca kitabı yanıma alarak o evden ayrıldım?

Kitabın ismi «La Bohême Galante», yazarı Gérard de Nerval. «Neş'eli bir bağımsız hayat» manasına gelen bir ismi var bu kitabın.

Kitabın Paul de Saint-Victor imzalı önsözünde 1855 yılında intihar eden şair için şöyle deniyor:

«Şairin zihnini adetâ bir gece kaplamıştı. Fakat bu gece, yıldızlar, gök taşları, ışık hâdiseleri ile dolu bir gece idi. Hayatı vecit ve kâbuslarla kesilen devamlı bir vizyon halinde devam etti. Bu rüya hayatını «Aurelia, yahut Hayat ve Rüya» isimli eserinde anlattı. Bu, gök yüzüne yarasa kanatları ile tırmanan bir hayalperestin yazdığı bir hayal, büyü kitabı idi. Okuması-

nı bilen için, böyle hayallere sahip bir ruhun artık bu dünyaya ait olmadığı açıktı. O, fildişi kapıyı çoktan aşmıştı. Tıpkı öldükten sonra yazmakta olduğu kitabı tamamlamak için rüyaların sessiz ülkesinden yer yüzündeki hüccresine dönen İspanyol papazının hayatı gibi.

Bu kitabı okuyan dostları, hayran oldukları kadar, bir önsezi ile titremekten de geri kalmadılar. Kimse onun hazin ölümünü tahmin etmemişti.

«Manevi sarhoşluğu o kadar tatlı, sakın ve mütevekkil idi ki! Çocukların adımlarını takip eden, uyurgezerlerin yüksekte düşmelerini önleyen koruyucu melekler onun hayatını izliyor gibi idiler.

«Şairin hastalığı görünmez bekçiyi çaresiz bıraktı. Dileriz ki «İdeal» peşinde olan bu ruh sükûnete kavuşsun. Dünyada iken takip ettiği boş hayallerden kurtulup Ebedî, Gerçek Güzelliği seyredebilsin.. Hiç dinlenme bilmeyen bu avare ruh, sönmeyen ışıkta karar kılsın.

«O, Görünmeyen Âlemin cazibesi uğruna öldü denilebilir. Ey Ebedî Kapılar: Açılın! Yeryüzü hayatını sizin eşiginizde hayallere dalarak bekleyişe harcayan bu bedbahta yol açın.

«Bizlere gelince: Sonsuz baaklım; fakat uçurumdan bizi ayıran realite parmaklığından fazla ileriye sarkmayalım. Zira bu uçurum insanı çeker, çağırır; zamanında, hayaller-

den ibaret çıkını toplayıp sakın ve mütevekkil, diğer insanların yolunu takip etmek gerekir.»

**

Bu hayalperest ve bedbaht kişinin hatası öz-

lemine duyduğu aleme bir an evvel kavuşmak olmalıydı; o alemi yeryüzüne, insanlar arasına indirip kardeşçe paylaşmaya çalışmalıydı. Elbetteki bu ruh da Ebediyet Mek-

tebinde bu durumunda kalmayacaktır.

**

Bu yazımızı Cahit Sıtkı Tarancı'nın dilimize çevirdiği Gêrarr de Nerval'in bir şiiri ile bitirmek istiyoruz :

FANTAZYA

Bir hava bilirim, dünyalara değişmem :
Bütün Rossini, Mozart, Weber sizin olsun.
Çok eski bir hava; ağır, hazin, muhteşem.
Yalnız ben duyarım onda ne varsa füsün!
Ne zaman o havayı dinleyecek olsam
Ruhum gençleşiverir birden iki asır.
Onüçüncü Louis devridir, vakit akşam!
Bütün günle sararmış bir yamaç uzanır.
Camları kızıla çalan renklerle yanar,
Tuğlalardan bir şato; köşeleri taştan
Etrafı çepçevre bağlar, bahçeler, parklar;
Bir dere akıyor çiçeklerarasından.
Kömür gözlü bir kumralen üst pencerede;
Eskidir geçmiş zaman esvapları eski.
Görmüşlüğüm var bu kadını! Ama nerde?
Hatırlıyorum, başka bir hayatta belki!

HER YERDE ve HER ZAMAN EMRİNİZDE

ve HİZMETİNİZDEDİR.

JET

TURİZM VE SEYAHAT LTD. ŞTİ.

ANKARA		İSTANBUL		DİĞER SEHİRLER	
Ankara Palas	11 49 82	Taksim Terminal	47 11 94	Mersin Şubemiz	17 63
» » Ter.	11 88 16	(Gümüşs. C. 9/1)	48 30 19	Adana terminal	44 06
Bayraktaroğlu	11 41 43	Aksaray Şubemiz	22 47 58	Adana Garajlar	25 29
İst. Cad. 216	11 08 83	Sirkeci »	22 10 02	İskenderun Şubemiz	13 93
Kızılay	12 72 83	Fatih »	22 18 00	Tarsus Şubemiz	17 03
»	12 44 36	Fatih Garajı	21 16 63	Bolu Şubemiz	111
Maltepe	12 63 23	Kadıköy Şubemiz	36 34 80	Samsun Cumhuriyet	
Cebeci	12 53 97	Üsküdar »		Meydanı 73	11 67

Telefonlarımıza müracaatınızla biletleriniz derhal adresinize gönderilir.

Ruh : 250)

GERÇEKTEN

ÜÇ

KİŞİ

KALMIŞTIK

YAŞANMIŞ

İKİ

OLAY

TABANÇALARI
ELLERİYLE KOYMUŞ
GİBİ BULDULAR

Yazan : Dr. Ata ATALAY

Yaşanılan hayat, her gün insanların kendisine veya aile muhitine, yakınlarına bir takım sıkıntılar, üzüntüler problemler yükleyegelmiştir. Bunların karşısında daima bir başkasının söz, hareket veya his yolu ile derdine ortak olmasını istemesi, insanın günlük takatini, enerjisini çoğaltması yönünden küçümsenmeyecek kadar önemlidir. Bu yüzden de Fal ve Falcılık, gayipten haber almak, gaip eşya veya gaip kimseyi bulmak için bu işle uğraşanlara baş vurarak faydalanma, ilkel insanlardan beri tamamen şahsa manevî destek olmuş, onun en sıkıntılı anlarında imradına yetişmiştir. Bazan manevî bir tevekkül, bazan bir güç artımı, bir teşvik aşlamış, ona kuvvet vermiş, içine gömdüğü hislerinin deşarjına sebep olarak bir nevi ferahlama sübabı vazifesini görmüştür. Yeniden kuvvet ve çalışma isteği bulan insanın, yarınının kendisine yükleyeceği yeni yüke tahammülünü artırmış, hayat mücadelesinde bir yardımcı haline gelmiştir.

Bu arada insanların zaafını bilen bir çok açık gözlerin meydana çıkarak saf kıkşilerin nabzına şerbet vermek suretile onlardan şahsi istifadelerini temin etmeleri için uydurulan fallar bir yana bırakılırsa, isabet yüzdeleri her zaman yüksek kalmış ve önceden söylenenlerin, kısa zamanda söylendiği gibi, tahakkuk etmeleri karşısında birer

kekhanet sayılanları da her zaman görülen şeylerdendir.

Oysaki bugün bunlar birer kehanet değil, medyumnik kabiliyetleri üstün şahısların her zaman yapabildikleri ve spritik sahada izahları mümkün ve insanlardan çıkan vibrasyonları alan ve bu tesirleri kanalize etmek suretile o şahsın mazi, hal ve istikbali hakkında tatminkâr bilgiler veren medyumnik kabiliyetlerden başka bir şey olmadıkları malûmdur.

★

Meselâ, yer altı su dağılımlarını, petrol menbalarını, gizli madenleri bulan (Radiestezist) veya (Rabdomansist) tabir edilen medyumlar; gayip eşya ve şahısları bulan, yakın ve uzak mazide yaşamış ve yaşamakta olan kimselere veya bunların gelecekleri hakkında bilgileri sunan (Psikometrist) veya (Psikometr) renilen medyumlar; memleket aşırı yerlerde vukua gelen hâdiseleri ânında tesbit eden, gören (Clairvoyant) veya sesleri duyan (Clairodiant) Duru görü, Duru işiti, medyumlar; kuvvetli sezgisi ve bağlılığı (sempatizasyonu) olan telepat medyumlara ait vak'aların yüzlercesi görülmüş, bilinmiş, tesbit edilmiş ve yayınlanmıştır.

★

Aşağıda sunacağımız iki vak'anın birincisi bir psikometri ve Duru görü karışımı; ikincisi ise bir Duru görü ve te-

lepat hâdisesidir. Yâni bir (telepatik - klervoyan) dır. Karışımı derken, şunu kastetmek istiyoruz:

İşte burada zikredilen birinci vak'a da, kendi kendine hipnoz; Auto - hypnose; Self - hypnosis yapmak ve suya bakmak suretile transa geçen bir med yomun gaip tabancaları bulması, bu suretle izah edilebilir.

BİRİNCİ OLAY:

1938 yılında S. de bir alay doktoru idim. Bir gece alayın silâh deposundan 8 - 9 tabanca çalındı. Depodan mes'ul olan arkadaşımız Yzb. F. çok sorumlu duruma düşmüştü. Mahalli emniyet kuvvetleri işe elkoymuş, araştırmalar yapıyor ve failleri bulunmağa çalışılıyordu. Fakat bir türlü müsbet bir sonuç alınmıyordu.

Çalanlar hiç bir iz bırakmamışlardı. Gittikçe daha da ciddi ve mes'uliyetli bir şekil alan bu hırsızlık vak'ası sırasında arkadaşlardan birisi, orada bir falcının olduğunu ve suya bakmak suretile bir çok kayıpları ortaya çıkarttığının söylendiğini, bir def'a da bu adama gitmesini, Yzb. F. ye samimiyetle tavsiye etmişti.

Benim gibi oradakilerin de çoğu bunu alayla karşılamışlardı. Ama ne çikardı bir defalık tecrübeden, diyenler ekseriyette idiler.

Ümitsizlik içinde çırpınan arkadaşın bu inancını sarsmamak için o sırada bir köydeki hastamı bahane ederek onlarla gitmedim. Bu sebeple hadiseyi bizzat görerek takip edemedim. Ama hastamdan döndüğüm zaman, bu falcı tarafından suya bakılmak suretile, tabancaların çalınıp saklandığı ev, mahallesine ve kapı No. suna kadar bildirilmiş ve hakikaten oraya gidilince hepsi el ile konulmuş gibi meydana çıkarılmış olduğunu hayretle öğrenmiştim.

İKİNCİ OLAY:

1942 yılında, G. nin K. köyünde, alay mahallinde subaylarla oturmuş, R. ismindeki bir arkadaşına (kahve falı) bak-

tırarak şakalıyorduk. Hele benim biraz da alaya alan hareketlerim karşısında (Peki dedi Kahveni iç, senin de falına bakacağım).. Hemen kapadım. Bir müddet sonra aldı, konuşmaları arasında şunları da söyledi :

(Azizim, sen bu hafta içinde çok uzak bir yere tayin edildiğini öğreneceksin.) Ben daha yeni gelmişim. Tayin beklemiyordum. Bu sebeple kahkahayı bastım O ciddiyetle devam etti. (Hem buradan dört kişi yola çıkacaksınız, fakat gideceğiniz yere üç kişi olarak ayak basacaksınız).. Hakikaten evde dört kişi idik. Bunu bilebilirdi. Bu sebeple orada ve daha sonra evde, bu fal üzerinde konuşup bir hayli gülüşmüştük. Bu hal, hafta sonunda, Karsa tayinim çıkınca biraz telâş ve yol hazırlığı ile unutulmağa başladı. Bir zaman sonra da hareket zorunda kaldık. Dört kişi normal bir yolculukla hâdisenin geçeceği (Sarıkamış) dekovil hattı üzerindeki (Kara - urgan) a kadar geldik. Buraya kadar hiç bir üzüntülü olay geçmemişti.

Buraya yol yorgunluğu ile yarı uyur vaziyette gece gelmiştik. Trenden inmek ihtiyacı ile gözlerimizi açtığımız zaman, tren istasyona geleli bir hayli olmuş, nitelim trenden inip 10 - 15 adım açılmıştık ki, gece karanlığında, bizim inişimizin farkında olmayan istasyon şefi hareket emrini verdi. Rampa aşağı bir durumda bulunan tren birden sür'at kazandı. Koşup işaret vermeliğime ve yolcuların feryatlarına rağmen tren durmadı, fakat ben bu arada kız kardeşimi trene bindirmiştim. Annem yaşlı ve romatizmalı idi. Bu sebeple koşmasına ve trene atlamasına imkân yoktu. İniş aşağı hızlanan trenin durdurulması halinde vagonların birer kibrit kutusu gibi birbirlerine geçeceği istasyon şefi tarafından üzümlere söylendi ve bizim ancak ertesi günü gelecek trenle hareket edebileceğimizi bildirdi. Böylece üç kişi Kara - Urganda kalmıştık. İstasyon binasında bu durumun üzüntüsü içinde düşünürken, bir ay önce arkadaşın kahve falı aklıma geldi. Onun dediği gibi, K. köyünden dört kişi çıktığımız halde ertesi günü Kars'a üç kişi gidebilmiştik.

Metapsişik Terimler Sözlüğü

Ergün Arıkdal

EFLÜV :

Metapsişik araştırmalarda en çok kullanılan bu kelime, canlı cisimlerden intişar eden seyyalevi emenasyonlar için kullanılır. Bilhassa manyetik ve psişik tecrübelerde yer almıştır : Hassasiyetin dışarı çıkması, manyetik kutupluluk, uzaktan hassasiyet, katı ışınlar konusunda sözü edilen seyyalevi, ışıklı, müessir ve fiziki olarak tesbiti mümkün ve daha ziyade canlılık arzeden ışınlar...

EKTOPLAZMA :

Fransızca aslından alınan bu kelime Ch. Richet tarafından icadedilmiştir. Diğer bir adı TELEPLAZMA'dır ki, hayatını okumuş bulunduğunuz Schrenck-Notzing'in bir buluşudur.

Ektoplazma fizikî medyom denen şahıstan intişar ederek, kâh MACUNUMSU, kâh BUHARIMSI tarzda ve bazen de hiç göünmeden kendini gerçekleştiren Fizikoşimik ve Antropomorfik seyyal maddeler toplumdur. Şüphesiz bu madde, medyomun kendi dokularının başka bir tabiatla tezahürüdür. Bilhassa «tabii menfezler» bu işi kolaylaştırır.

Beyaz, kirli beyaz, kurşunî, bazan kırmızı renkte olan katı - macunumsu tarzda kendini gösterir. Süje ile ektoplazma arasında çok sıkı münasebet vardır; hassasiyeti taşır ve etkendir. Bedenden çıktıktan sonra süratle organize hale gelir. Netice olarak, ya taslak şeklinde veya tam mükemmel materyalizasyonlar ortaya çıkar.

Ektoplazmanın kimyasal analizi yapılmıştır. Albümine benzer bir maddedir. Yağ zerrelere vardır. Mutad halde insanda bulunan hücrelerden müteşekkildir; içinde çokca lokosit mevcuttur.

Daha ziyade lenf sıvısını andırmaktadır. Su miktarı yarı yarıyadır. İçinde albümin ile kükürt vardır.

ENVOKASYON :

Okültizma'da majik merasimlerin yardımıyla ruhların ve diğer tabiat üstü varlıkların davetidir. Yüksek ve tabiat üstü varlıkların dua yoluyla daveti veya kısaca dua, bir nev'i envokasyondur.

Envokasyon düşünce yoluyla yapılır ve fiili bir davranıştır. Geri varlıkların davet edildiği kadar, yüksek ruhların da çağrıldığı görülür. Bu, gaye ile ilgilidir. Antik devirlere kadar uzanan bu tarz davet şeklinden Tevratın Krallar Kitabının 2. bölümünde pasajlar vardır.

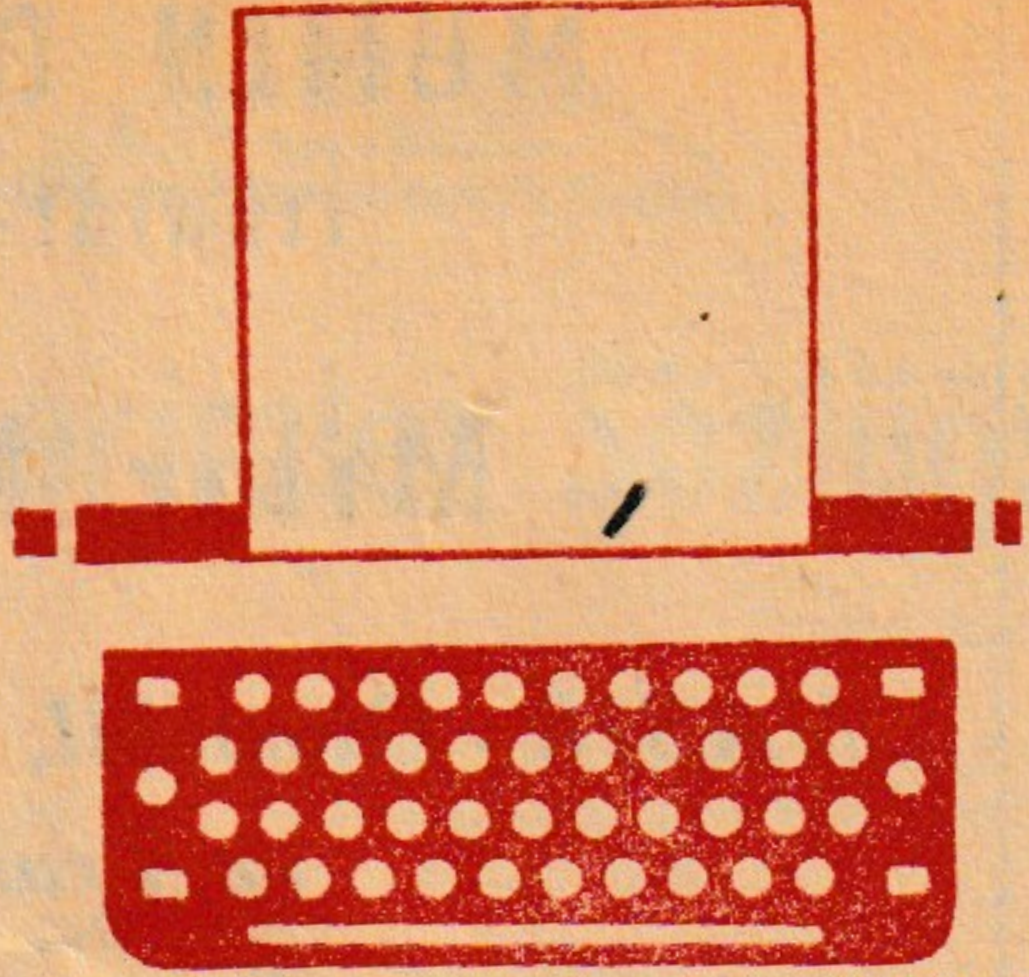
FİKİR İNTİKALİ :

İki kişi arasında vukubulan psişik bir olaydır ki, sadece bir kişinin aktif halde bulunmasıyla ortaya çıkan bir nev'i telepatidir. Herhangi bir düşüncenin hassas bir kimse tarafından, bir gayeye matuf olmaksızın, alınması olan fikir intikalinde, bu iki kişi arasında, telepatide lüzumlu olan sempati hali yoktur. Hassas alıcı kimse bu düşünceleri gayesiz olarak alır ve umumiyetle yapılan zihni tefsir otantikdir. Verici diye belirli bir kimse yoktur. Aktif olan hassasalıcı (Percipient) kimsedir.

Bilhassa manyetik ve ipnotik tecrübelerde ve bazan da medyomluk çalışmalarında kendiliğinden ortaya çıkarlar. Operatörün talimli bir zihne sahip olması zarureti ortaya çıkmaktadır : Zihnen pasif ve kapalı kalmak.

(Devamı var)

Okuyuculara CEVAPLAR

Sayın Süleyman Vardar — BURSA

1 — Üç aydır görmediğiniz arkadaşınızı «Acaba şimdi nerelerdedir? Diye düşünürken birden onu karşınızda görüp şaşırıldığınızı yazıyorsunuz. Bu, her zaman görülen «telepati» hâdisesidir ki, arkadaşınız sizi düşünmemiş olsa bile, sizde ona ait hatıraların uyanması, ondan size tesirlerin geldiğini göstermektedir. Bazan iki yönlü olarak, yâni her iki kimsenin de birbirini düşünmesi tarzınra da vukubulabilir.

2 — Metapsişik ilme ve olaylara kimseyi inandırmak için çırpınmanız. Bu bir tekâmül ve ilmi zihniyet meselesidir. Yalnız şu var ki, onlara ısrarla bir şeyin müdafaasını yapmak yerine, okunmak üzere bazı eserler, dergiler vermeniz çok faydalıdır. Size sorulanları bizlere yazarsanız, siize yardımcı olmağa çalışırız.

Selâm ve sevgiler.

Sayın Perihan Evren - ÜSKÜDAR

Gördüğünüz rüyalar ciddi çok ilgi çekici. Bunlara umumiyetle HABERCİ RÜYALAR ismi verilmektedir. Size rüyanızda tekrar ettirilen sözlerin kendisinren ziyade manasını anlamağa, çözmeğe çalışın.

Kötü maksatlı bir ruhun size zararlı olmaması için de daima «yüksek koruyucu varlıklara» (Allahın zikredilmesi öncedir pek tabii) dua ediniz ve yardım isteyiniz.

Sizin de sonradan öğrendiğiniz gibi, uzaktan tedavi etmek kabildir. Cemiyetimiz, zarurî sebeplerden dolayı, bu türlü faaliyetlerine son vermiştir. Ruhî tedavinin din ve ırkla alâkası yoktur. Bu meleke bir ALLAH VERGİSİ'dir. İnsanlığa karşılık beklemeden, hizmet olarak istimal edilir.

Selâm ve Sevgiler.

Sayın Muzaffer Sönmez - BAKIRKÖY

Sizin de çok enteresan özellikler arzeden rüyalarınızı okuduk ve yayınlanmak üzere arşivimize koyduk. Rüyalardan sizin medyom tabiatında olabileceğiniz neticesi çıkabilir. Size yapılan ikazlara dikkat ediniz. Cemiyetimizde şifa celseleri yapılmamakla beraber, bütün kalbimizin sizler ile beraber olduğunu samimiyetle ifade ederiz. Size en uygun metod samimî olarak ALLAHTAN yardım istemenizdir. Azminizi, iradenizi, cesaretinizi iyi kullanınız. Onlar çok kuvvetli manevî silâhlardır.

Selâm ve Sevgiler.

Sayın Gönül Odabaşı - ÜSKÜDAR

1 — Gördüğünüz birinci rüyanız size bazı bilgiler veren ve tekâmül seyriinizi iyi tanzim etmenize yardım eden İKAZ rüyasıdır. İfadenize göre, bu rüyayı görürken gözleriniz yarı açık ve yarı uyusuk bir halde imişsiniz. Bu nokta da oldukça önemlidir. Bir nev'i VİZYON veya Halüsinasyon olabilir. Bu yüzden,

gördüklerinizin tahakkuk nisbetini nazarı itibara alarak bir neticeye varmanız mümkündür.

2 — Küçük kızınızın doğmasından çok daha evvel size onun hakkında bilgi veren İSBAT rüyanız da ilgi çekici. İnsan üstü kudretler, varlıklar bir çok üstün gerçekleri kolay ve basit olaylar içinde insanlara sunarlar. Onlara tabiatta hiç birşeyin boş olmadığını, her şeyin üstün bir sebebi olduğunu öğretirler.

Selâm ve Sevgiler.

Sayın Süleyman Tınaz - GALATA

Suallerinize cevaplarımız şöyledir:

1 — Mutlak bir hakikat olan ve bizleri bu türlü düşünmeğe sevkeden, akıllı da yaratan ALLAH hakkında hiç bir şey söyleyemeyiz ve onun fiilleri hakkında neden ve niçin tarzında sorular sormayız. Zira ilk sebep O'dur. Akıl neticedir ve ilk sebebe gitmesi için çok şeyleri bilmesi, adetâ ALLAHLAŞMASI gerekir ki, bu ABESTİR.

Yaratık aynı zamanda yaratan olamaz. Yaratan olamayacağı için, yaratanın maksat ve muradı hakkında da hiç bir bilgi sahibi olamaz. Her söylenen

nisbidir (rölativ) ve ancak muayyen bir realitenin bilgisini ifade eder.

2 — Ruh Tanrının bir parçası değildir. Ruh Tanrının yarattığıdır. Yarattığı olan herşey hiç bir zaman yaratıcısıyla doğrudan münasebette değildir; men'şe itibariyle kat'iyen alâkası yoktur. Diğer sorularınıza da bu söylenenlere göre çözebilirsiniz.

3 — Tanrı ne yoktan ve ne de mükemmel şekilde yaratılmıştır. O KENDİ KENDİSİNİN VARLIK SEBEBİDİR. İnsan idrâk ve akıllı Tanrının mutlak olan varlığı hakkında en ufak bir mütalâada bulunamayacağı gibi, isim ve sıfatlar da veremez.

Ruhlarda sınıflama yoktur. Sadece bilgili ve görgülü olmaları bakımından bir farklılaşma vardır. Yaratılma bakımından hepsi bir en asil cevherden yaratılmıştır. Mükemmeldir; fakat cahildir. Bilgi ve görgüsünü arttırmak için ENKARNASYON KANUNU mucibince madde alemlerine iner ve gösterdiği cehit ve idrâkle tekâmül eder ve böylece gene kendisinden dolayı, farklılaşmalar meydana gelir.

Selâm ve Sevgiler.

POLAD

MADENİ SANAYİ FABRİKASI

Said Canpolad

Kuruluşu itibariyle Türkiyenin yegâne İspanyolet fabrikası olup inşaat malzeme imalinde de kalite, zarafet, sağlamlık vasıflarıyla önderdir.

POLAD

MARKASI BİR GARANTİDİR

Yazıhane Telefon : 22 86 55

Fabrika » : 44 98 05

(Ruh : 251)

OLAYLAR

Araşında

(Baştarafı 5. nci sayfada)

raba devrildi ve arabanın yükü altında kaldı, Melek Ablası ona orada da gözük-tü : Üzülme George, dedi, bir kaç dakika sonra hiç bir şeyin kalmıyacak., Çocuk bu kazayı hafif bir baygınlıkla atlattı. Bir def'asında da büyücek bir havuzda küçük sandalıyla biraz açılmıştı, sonra suya girdi sahile doğru yüzdü, niyeti tekrar sandala kadar yüzmekti; sandalina doğru yüzerken, nilüfer çiçeklerinin suyun üzerinde görünmeyen köklerine ayağı takıldı, kurtulmak için çırpındıkça daha da dolaşıyordu, adetâ nefessiz kalmıştı, gözleri karardığı sıralarda Melek Ablası ona göründü, - George, di-yordu, sırt üstü yat ve sâkin kal, ben seninleyim; birazdan salimen sandalının içinde olacaksın. George sırt üstü döndü, bir tuzak gibi olan o köklerden kurtulduğunu hissediyordu, sonra gözle-rini sandalının içinde açtı.

Uzun süren ömrü boyunca Dr. White, imanlı olanların kâinatın üstün kuvvetleri tarafından daima himaye gördüklerini ve **BÜYÜK HAKİKATE** inanmak veya atalet içinde bulunmak ve bu iki şikkî seçme hakkının bize verilmiş olması **TANRI**'nin en büyük lûtuflarından biridir diye daima iddia etmiştir. Kendisi **HAKİKATİ** seçmiştir, ağır işlerde ve devamlı bir vazife şümulü içinde yaşamıştır.

MÜBREM İHTİYAÇLARIMIZ

(Baştarafı 7. nci sayfada)

Şu halde ihtiyaçlarımızın artışı karşısında, çok dikkatli, vicdanî, diğerkam-

ca ve o nispette de samimi ve titiz bir analiz yapmamız ve onların nefsanîyet derecelerini tayin etmemiz icab ediyor.

İhtiyaçlarımızın çoğalması nispetinde, onların her birinin teker teker diğerkamalık yolunda bize hizmet edecek kıymetli vasıtalar haline sokulması, aşikâr olduğu üzere gittikçe zorlaşan bir hal almaktadır.

Zaten madde âleminin cazibeleri içinde bütün bu cazip ve nefsanîyeti tahrik edici unsurların kırbaç darbeleriyle, arzuların şahlanarak ihtiraslaştığı zeminden, buram, buram yükselecek ihtiyaçların, saf saf karşımıza dikilmeleri ve bizim bu hal karşısında onları diğerkamalık yolunda hizmet vazifesine vasıta haline sokmak cehdimiz ve dirayetimizin ortaya konmasındaki zorluklar dolayısıyla değil midir ki, muvaffakiyetimiz de bunlarla birlikte bir vus'at kazanmaktadır?!

Böyle olmayıpta her imtihan pek basit ve o nispette de kolay başarılı karakterde olsaydı, bundan elde edilecek kazanç ta aynı nispette pek ucuz ve küçük olmayacak mıydı?

Bedensizler âleminden bizleri bilgi nuruyla aydınlatan dostumuz Kadri: «İnsanların birbirine yardımları nasıl büyük bir vazife ise kendine karşı yardımlarını da kabul etmesi öyle bir vazifedir.» diyor.

Biz, kendimize karşı olan yardımlarımızda nefsanî bir niyetle hareket ediyorsak bunun bizim için yersiz bir hizmet olduğunu söyleyebiliriz. Fakat biz bu yardımları herhangi bir vazifenin - şüphesiz karşılıksız hizmet vazifesinin - tahakkukuna yardım gayesiyle idrakli olarak yapmak istiyorsak, o zaman ihtiyaçlarımızın giderilmesi yönündeki cehdimiz meşrudur denebilir. Görülüyor ki, yapılan fiil zahiren aynı olmakla beraber niyetlerin farklı oluşları dolayısıyla varılan neticeler ve kazançlar birbirinden tamamen farklı iki kutbun malı olmaktadır.

celse tetkikleri

İNSANLARA ACIYINIZ.

SİZ DE HERTÜRLÜ ŞEFKAT VE

HİMAYEYE MUHTAÇSINIZ

**KEMAL
YOLCUSU**

Bazı insanlar vardır; kendi vicdanları huzurunda, yaptıklarının hesabını vermekten çekinir ve hatta korkarlar. Bu gibi kimselerin içine düştükleri korku, sebepsiz değildir. Onlar, vicdanlarının işaretlediği yollardan sağa sola sapsmiş ve böylece hüküm giyeceklerini sezmeğe başlamış kimselerdir. Hükümün ağırlığı altında ezilmek endişesi, onları kendi kendileriyle yalnız kalmak ve bir nefis murakabesi yapmak imkânlarından mahrum etmiştir.

Fakat er veya geç mutlâka işlenen fiillerin bir muhasebesi ve murakabesinin vicdan huzurunda yapılması mukadder olduğuna göre, büsbütün hatalara gömülmeden biran evvel ve daima her işimizde bu murakabeyi yapmak üzere faaliyete geçmemiz her halde faydalı olacaktır. **Korku, nefsanî endişelerin beslediği ve ruhumuzun derinliklerinden fıskıran ilâhi nurun, fiilerimize aksetmesine engel olan maddî bir arızadır.**

Öz benliğimizdeki hakikat nurunun, bağlı şuurumuza aksini bulandıran nefsanîyet perdesinin kabuğunu ne kadar inceltirsek, o nispette hem korkudan uzaklaşacak, hem vicdanımız karşısına çıkmaktan çekinmeyecek ve hem de vicdanımızın kıyas unsurlarını bu nurun ışığı altında yıkayarak daha da ulvileştirmiş olacağız. Şu halde, hakikat aşkı ve «ilâhi lem a»nın nurunu perdeleyen cehalet bulutlarının dağıtılması yönündeki gayretimiz, bizi karanlıklardan kurtaracak, mutlu ufuklarda korku nedir bilmeyen, her şeyini insan kardeşleri

uğruna fedadan çekinmeyen şuurlu vazifelilerin nöbet tuttuğu diğerkâmlar ordusunda vazife almaklığımıza imkân hazırlıyacaktır.

Bu hususta bedensiz dostumuz «Kemâl Yolcusu, «Fâniler» hitabıyla başladığı tebliğinde şöyle demektedir :

«Kendi kendinizden korkmayınız.. Kendi kendinizle yalnız kalmaz. Korku, ruhun kabalığındaki karanlıkta gizlidir.. İçinize dönünüz. Hakikati arayınız. Onu aydınlatınız.

İçinizin nuru üzerine birikmiş cehalet bulutlarını sıyrıp benliğinizi görünüz. Bunu yapabildiğiniz taktirde onun nurunun parlaklığı karşısında uyusup kalmayınız...»

Evet, biz insanlar için, içimizdeki nurun, ilâhi bilgi dolu müşfik ve sıcak parlaklığını görmek ne kadar müşkül ise, bu büyük işi bir dereceye kadar başarmağa çalışmış olanlarımız için de gene aynı büyüklükte ikinci bir engel ortaya çıkmaktadır. Bu engel, karşılaşılan iç benliğimizin - öz'ümüzün - göz kamaştıran parlaklığı karşısında adetâ etrafımızı göremez hale gelip yanlış hükümlere varmanız ihtimalidir. Özümüzün bizi kucaklayan nuru öyle bir ışık tufanıdır ki; bu tufanın içinde insan kendi öz benliğinin ulvî şahsiyeti karşısında adetâ uyusup kalmakta, kendisinden taşan bu ilâhi cevherin karşısında dayanamayıp - tabir caiz ise - erimeğe başlamaktadır.

İşte bu mertebenin insanı, karşılaştığı bu halin aktarılışını becerememektedir. Böylece bağlı şuurunda garip bir

tecelli olarak hatalı bir aydınlanış meydana gelmekte ve maddî şuura tam aksettiremediği bu muhteşem manzara karşısında uyuşan idrakinin hükmüyle kendisini allahlaşmış sanacak kadar dalâlete düşmektedir. Bu gibi kimselere, yâni kendi ruhlarını Allah sananlara - malum olduğu üzere - her devirde raslamak kabildir. Hallacı Mansur'lar, Kutbüzzamanlar, bunun tipik misalini teşkil ederler. Böyle bir hataya düşmemek için, her şeyden evvel, müteal şahsiyetimizden akseden, taşan bilgi nurunun bağlı şuurumuzdaki pırıltılarını gölgeleyip bulandıracak her türlü maddî arızaların mümkün mertebe zararsız hâle sokulmasına çalışılması ve bir varlık sıfatiyle iktidarımızın mübalâğa edilmesinin derin illetlerine nüfuz edilmeğe çalışılması lâzımdır.

Bu hususda da Kemâl Yolcusu dostumuz şunları söylemektedir :

«... Kendi ruhunuzu Allah sanmayınız. İktidarınızı mübalâğa etmeyiniz. Başkalarının plânlarına hürmet ediniz...»

Başka varlıkların tekâmül plânlarına saygı ve hürmet beslemek, muayyen bir bilgi seviyesinin ortaya çıkardığı bir edep ve vazife idraki ile mümkündür. Ayrıca buradaki hürmeti hizmetle ilgili fonksiyonların icaplarını yerine getirmek cehti olarak ta anlamaklığımız yerindedir. Aynı zamanda saygı ve hürmet, âlemşümül sevgiden kendine düşen bir nasibe de sahiptir. Bilgi, sevgi halinde tecelli etmiş, sevgiden hizmet vazifesi, idraki filizlenmiş ve bu filiz saygı ve hürmet çiçekleriyle süslenmiştir. Ne mutlu o insana ki, sevgi halesiyle sarılı hürmet çiçekleriyle bezenmiş, hizmet buketlerine sahiptir; ne mutlu o varlığa ki, binbir meşakkatle yetiştirdiği o çiçekleri buket buket, onu koklamak isteyenlere, büyük bir sevinç ve tevazü ile sunmayı kendisine vazife edinmiştir.

ALKO

ALÜMİNYUM SANAYİİ KOLLEKTİF ŞİRKETİ

ZARAFET

SAĞLAMLIK

ve

KALİTE

SAİD CANPOLAD - VİLDAN YEKER

MUTFAK EŞYASINDA

HALICIOĞLU, KUMBARAHANE CADDESİ No. 80

İSTANBUL

Tel : 44 98 05

(Ruh : 253)

EKTOPLÂZMİK HAYVANLAR

ERNESTO
BOZZANO

Materyalizasyon celselerinde, nadir de olsa, çeşitli hayvanların tezahür ettikleri görülmüştür. Bu hayvanlar küçükü büyüklü ve çeşitli cinslerdendir. Tıpkı yaşayan bir hayvan gibi hareket ederler.

«Yüz seneyi aşan bir zamandan beri fiziki tertipte yapılan deneysel celselerin zabıtları arasında, pek de ender olmıyan hayvan şekilli materyalizasyonlara rastlanır.

Hemen hemen daima beklenmedik zamanlarda ve sür'atle tezahür ettikleri için, bizlere yapılmış olan tarif ve tasvirler, onları ilmi olarak gözönüne alacak kadar teferrüatlı değildir. Bununla beraber, tarif ve tasvirler bu özel olaylar sınıfının tarihî noktai nazarında bir gün önemli bir yer kazanacaktır.»

«Medyomluk tezahürleri kronolojisinin gerilerine gidersek, hayvan materyalizasyonlarından bahseden yazılara rastlamamız mümkündür. Bunlar, her nedense, celsede hazır bulunanların az çok uzun bir zaman evvel ölmüş kedi, köpek gibi hayvanlarına ait bulunmaktadır. Fakat bu arada maymun, hint domuzu (Kobay), fok... gibi hayvanların da materyalize olarak tam bir hayatiyet gösterdikleri de tesbit edilmiştir.»

1905 yılında, Cezayir'de Villâ Carmen'de (meşhur bir villa idi) yapılan meşhur tecrübeler sırasında medyom Martha ve Eva C. vasıtasıyla şahit olunan hayvansal bir materyalizasyonu sizlere taktim ediyoruz. Bu tecrübelerde iki ünlü deneyci - Ch. Richet ve Gabriel Delanne - ve bir çok kıymetli ilim adamı hazır bulunmuş ve deneyi yönetmişlerdir.»

Bu ilim adamlarından biri olayı şöyle anlatmaktadır :

«Profesör Richet yazılarında sadece «Bien - Boa'nın» (Villa Carmen'de teşekkül eden erkek bir fantomdur) şeklinden bahsedip durdu; ama ben çok ilgi çekici bir olayı nakletmeden geçemiyeceğim. Evin küçük kedisi (ki ona hiç te önem vermemiştik) yerlerimizde oturup dururken, celse salonuna girerek gelip kucağına atladı. Kımıldamadan oturuyordu. Yarım saatlik bir zaman içinde önemsiz bir kaç olay tezahür etmişti; nihayet medyom hücresinin perdeleri, medyomu bizlere göstermek için, görünmeyen bir el tarafından çekildi. O sırada, kedi medyomun dizlerine atlamak için benim dizlerimden yere sıçradı; yere indiği zaman dikkati hücrenin - A - köşesindeki belirsiz bir şey üzerine sapanmış gibiydi. Bizlerden biri :

«Kedi ne gördü acaba?» dedi. - A - köşesinde bir ses : «Onu gördüm» Diye cevap verdi. Perde arkasında saklı bir şekil, kendiliğinden, kediye doğru ilerledi; okşamağa ve onunla oynamaya başladı. Kedi perdenin kenarına sürünerek neş'eyle cevap verdi; fakat bakışlarını hücrenin - B - köşesine çevirmek için birden bulunduğu yeri terketti. Korunma durumu almıştı. Sanki karşısında bir düşman vardı; sırtını kabarttı, tısladı, tehdit eden bir eda ile miyavladı. O zaman, - B - köşesinden bir ses : «Başka bir kedi gördü» Dedi. Aynı anda - B - köşesinden, bizim kedinin miyavlamasına yankı yapan kuvvetli bir miyavlama işitildi. Bizimki medyomun dizlerinden Bayan Paulette'in dizlerine sıçradı, bu sırada - B - köşesinden iki def'a mater-

yalize olmuş kedi miyavlaması işitildi; ondan sonra kedi iriliğinde siyah bir kütle medyomun dizlerine atladı ve iki dakika kadar orada kalrı. Nihayet pek hususi bir tarzda, eriyormuşcasına, gözden silindi.

Revue Metapsychique Mecmuasının 1921 senesi Temmuz - Ağustos sayısında Dr. G. Geley, hayvansal materyalizasyonların fevkalâde olayları hakkındaki, aşağıda okuyacağınız celse zabıtlarını neşretmiştir :

«Polonyalı medyom F. Kuluski'de hayvan şekilleri materyalizasyonu pek ender meydana gelmiyordu. Varşova Psikik İncelemeler Cemiyetinin celse zabıtlardan, özellikle, iri bir yırtıcı kuşdan bahsedildiğini görüyoruz. Bu, bir çok celsede görünmüş ve fotoğrafı çekilmiş;

daha sonra tuhaf bir yaratık, maymunla insan arasında bir şey..

Bu mahluk bir insan boyunda, yüzü maymun gibi fakat gelişmiş ve dik bir alın; yüzü ve vücudü kıllarla örtülü, kolları çok uzun elleri gayet iri v.s., v.s... Ürkek görünüşlü, asistanların ellerini tutuyor ve onları bir köpek gibi yalıyor.

Bu yaratık, ki Pitekantrop ismini vermiştik, celselerimizde müteaddit def'alar tezahür etti.

Başka bir celsede, bizden biri sağ omuzu üzerinde ağır bir şekilde yaslanan kıllı iri bir kafa hissetti. Bu baş sık ve sert saçlarla çevriliydi. Islak bir köpek gibi pis bir koku neşrediyordu. Asistanlardan biri elini uzatınca yabancı adam bu eli sıktı, sonra üç def'a yaladı. Dili büyük ve yumuşaktı.

İSTANBUL BANKASI

Sermayesi : 20.000.000. TL.
Halkın ve Tüccarın Hizmetinde

- **İKRAMİYELİ TASARRUF HESAPLARI**
- **% 6 1/2 a KADAR FAİZ**
- **APARTMAN DAİRELERİ, ÇEŞİTLİ PARA İKRAMİYELERİ**
- **HER TÜRLÜ BANKA MUAMELELERİ**
- **DÜNYANIN HER TARAFINDA MUHABİR**
- **İTHALAT ve İHRACAT AKREDİTİF MUAMELELERİ**
- **TEMİNAT MEKTUPLARI ve SİGORTA İŞLERİ**

CİDDİYET, SÜR'AT ve KOLAYLIK

İSTANBUL BANKASI

(Ruh : 254)